

Dieva Personas Izskaidrojums

1 Pateicos jums, brāli Karlson. Es sveicinu visus brāļus un māsas Jēzū Kristū. Reizēm man vienkārši negribas nākt augšā pēc tik brīnišķīgām liecībām, kādas es dzirdēju šajā rītā. Par to, kā cieš un kādās vajāšanās ir mūsu līdzpilsoņi; ko ir pārcietuši mūsu brālis un māsa no baptistiem. Es pats arī reiz biju baptists, baptistu misionārs, un es zinu, ko nozīmē, kad savi ļaudis... Ar mani bija tas pats. Mani atstūma paša ļaudis, viņi domāja, ka labāk būtu mani aizsūtīt kaut kur prom, jo es esot "zaudējis prātu". Es sapratu un...es jau parasti runāju tādā netiešā veidā: "Ja es esmu zaudējis prātu, tad lieciet mani mierā, jo patlaban es esmu daudz laimīgāks, nekā tad, kad biju pie pilna prāta." Tieši tā. Paldies jums. Atļaujiet man... Lūk, pie kādas filozofijas es turējos.

2 Un es, protams, priecājos, ka notika tā, kā notika. Brālis no Kristus Baznīcas (kā mēs to parasti saucam) jeb Kempbelīts... Es atceros, viņi bija lieli mūsu sapulču pretinieki, kad mēs vēl tikai sākām. Bet, ziniet, tur bija viens vārdā Pāvils, un viņš kļuva par vienu no mūsējiem, tāpēc... Es domāju, ka tas, ko cilvēki parasti meklē, ir tā dzīve, kādu jūs dzīvojat. Ziniet, vienmēr ir labāk dzīvot sprediķi, nekā sludināt to.

3 Reiz viens liels kalpotājs, jauks pilnā Evaņģēlija vīrs... Manuprāt, jūs visi viņu pazīstat. Godājamais Būts Kliborns, viņš sludina Evaņģēliju septiņās dažādās valodās. Viņš vienkārši var...viņš ir prāta gigants. Reiz mēs bijām kopā - viņš, brālis Mors un es, un mēs par kaut ko diskutējām. Un man bija pretējs viedoklis, viņš paskatījās uz mani un teica: "Tu vienkārši nepazīsti Bībeli." (Jūs zināt, kā brālis Būts to prot pateikt!)

Es sacīju: "Tas ir tiesa, brāli Būt, bet es ļoti labi pazīstu Autoru."

4 Tāpēc es gribu... Saprotiet, nevis zināt, ka Viņa Vārds ir Dzīvība, bet zināt Viņu, Kurš ir Dzīvība. Tā tas ir. Saprotat? Varbūt es zinu Viņa Vārdu, bet kaut es zinātu Viņu, un tā pavisam noteikti ir patiesība.

5 No rīta es paspiedu rokas šiem brīnišķīgajiem draugiem, kalpotājiem. Un tur sēdēja... Es negribu to kaut kā izcelt, bet tur ienāca šis melnādainais brālis un apsēdās. Es sacīju savam sekretāram: "Skat, īsts Kristietis."

6 Viņš tik ļoti man atgādināja Elderu Smitu, kurš, manuprāt, bija no "Dieva Draudzes Kristū". Es pie viņiem daudz sludināju, un es joprojām redzu viņu savu acu priekšā. Viņš izskatījās gluži kā tas brālis, tikai viņam bija tādas kā sirmas ūsas. Es mēdzu ienākt pa sētas durvīm. Un es nekad neaizmirsīšu to izteicienu, kuru mēdza lietot tas vecais vīrs. Es paskatījos augšup, tur dziedāja visi svētie. Un tur stūrī mēdza sēdēt maza meitenīte. Mana mīļākā dziesma bija "Paaugstiniet Viņu". Viņi visi plaukšķināja, jūs zināt, tā pentakosti dara. "Paaugstiniet Viņu". Viņi mīlēja mani un es mīlēju viņus. Un, kad mēs tur ienācām, viņš tur sēdēja, lūk, šādi uzlīcis galvu uz sola, un vienkārši viņus vēroja. Viņš sacīja: "Nāc iekšā, vecaj, atpūtini savu cepuri...atpūtini savu cepuri."

7 Šis brālis... Un toreiz es uzzināju, ka viena no manām iecienītākajām gospela dziedātājām ir viņa sieva. Un es visvisādi mēģināju panākt, lai viņa kaut ko nodzied. Viņa lūdza nenosaukt viņu, es zinu, ko tas nozīmē. Bet es grasos viņu personīgi ielūgt, ja vien viņa varēs, ierasties un kaut ko nodziedāt.

8 Vai tu neesi tā māsa, kura vienrīt Kristīgo Uzņēmēju sapulcē dziedāja "Ei, uz kuģa!" [Māsa saka: "Jā, ser. Jā."-Tulk.] Es ceru, ka šajā nedēļā atbrauks mana sieva, es gribu, lai viņa tevi dzird, tāpēc, ka es esmu tik ļoti tevi salielījis. Ja tas netiks ierakstīts, mēs to atrisināsim. Man patīk tāda laba dziedāšana.

9 Es saku cilvēkiem... Es nekad neesmu mācējis dziedāt. Ak, es esmu ļoti tālu no tā. Bet es sacīju: "Ja jūs nonāksiet Debesīs un dzīvosiet savā lielajā pilī, ziniet, tur augšā," es sacīju, "tad neliela kalna pakājē, tur mežā, tur būs maza būdiņa. Tā būs manējā. Vienā no tiem rītiem, kad jūs iziesiet uz verandas un izdzirdēsiet, ka kāds tur stāv un dzied: "Man žēlastība dāvāta bez paša nopelna," tad sakiet: "Slava Dievam! Vecais zēns brālis Branhams arī ir šeit." Tas būšu es, centīšos dziedāt.

10 Maniem brāļiem kristiešiem un... Viens brālis šorīt mūs iepazīstināja ar, manuprāt, Budas kalpotāju. Sveicinu tevi, mans dārgais draugs. Man ar budistiem ir bijušas darīšanas (ne pārāk daudz, bet...), īpaši Kanādā, starp ķīniešiem, un es konstatēju, ka viņi ir laipni un

patīkami.

11 Es atceros, kā viens budists no Budas tempļa atbrauca uz sapulci Vinipegā, viņš bija akls. Tāds neliela auguma, viņi ir patīkami cilvēki. Viņi, protams, tic, ka Dievs dziedina. Un, kad es lūdzu par viņu, viņš visu laiku atkārtoja, kā viņš mīl Dievu, un pēkšņi viņa acis atvērās. Tas bija tik brīnišķīgi! Tāpēc mēs cienām katru cilvēku un katru personu.

12 Lūk, līdz šim man nebija šādas iespējas Čikāgā, mēģināt runāt... Es nebūtu mēģinājis runāt kādu vēstījumu, jo šeit sēž Dieva kalpi, kuri ir daudz spējīgāki par mani pateikt kādu vēstījumu. Un galu galā jūs neesat šeit, lai klausītos kādu vēstījumu. Taču es nodomāju, ka šis varētu būt lielisks laiks, lai tiktos ar Čikāgas (šī apgabala) kalpotājiem, labāk iepazītos ar viņiem, un mēs labāk pazīsim viens otru.

13 Es, protams, esmu pateicīgs Dievam par šo iespēju, jo uz šo pilsētu es esmu braucis daudzas reizes, bet to organizēja viena draudze un Kristīgie Biznesmeņi; tāpēc nebija iespējas uzstāties brāļu apvienības priekšā. Un turklāt es domāju... Un šādu kalpošanu pavada visvisādi "iekšējie un ārējie" un "augšup un lejup", un reizēm kādam ļoti viegli var rasties maldīgs priekšstats. Un es gribu šīs dažas nākamās minūtes veltīt tam, lai mēģinātu izskaidrot un padarīt to saprotamu maniem brāļiem, cik labi vien spēšu.

14 Man nav tādu spēju, un es neesmu piemērots, lai runātu tā, lai tas varbūt izklausītos saprātīgi skolotiem cilvēkiem. Man nav izglītības, man tās trūkst. Bet es...es mīlu To Kungu, un varbūt Tas Kungs man ir devis citu veidu, kā iegūt dvēseles, caur dievišķu dāvanu, lai tas aizpildītu to robu, ko man nebija spējīgi iedot vecāki, izglītību. Es nāku no nabadzīgas ģimenes, desmit bērni, slims tēvs, un man nebija iespējas iegūt izglītību.

15 Taču tad...taču dzemdību laikā kaut kas notika, manai mātei un tēvam bija pārdzīvojums ar Dievu (jūs esat lasījuši manu stāstu), un caur to es cenšos ielikt savu daļu līdz ar jums, brāļi, lai vestu grēciniekus pie Kristus. Bet tagad es...

Lūk, es neesmu māņticīgs. Taču pirms Vārda atvēšanas man patīk nedaudz parunāt ar Autoru. Nolieksim, lūdzu, vēl un brītiņu mūsu galvas lūgšanā.

16 Mūsu dārgais Tēvs, Tu esi mūsu Dievs, un mēs tuvojamiem Tev Evaņģēlija dēļ. Es stāvu šeit Tavu bērnu priekšā, Tavu mācītāju un šīs dārgās ticības brāļu priekšā. Kā ietrīcas mana sirds, kad es dzirdu par šiem cilvēkiem, kurus ir pārpratuši un sūtījuši uz psihiatriskajām slimnīcām Dieva Valstības dēļ; redzēt, kā Tu aicini Savus bērnus pēdējās dienās! Un mēs patiesi ticam, Tēvs, ka mēs dzīvojam šī dzīves ceļa beigās. Kā sacīja praviētis: "Vakarā būs vēl Gaisma." Un ticot šodien, ka mēs esam šīs varenās Evaņģēlija Gaismas nesēji, ka caur Tavu žēlastību Tu mums esi jāvis to nest līdz pasaules malām, kurp ir devusies šī atmoda.

17 Un es no sirds lūdzu, Tēvs, lai Tava griba man atļautu izskaidrot maniem brāļiem, kāds ir manas dzīves Tev vadmotīvs un mērķis, lai viņi saprastu. Dāvā mums, lai mums būtu pilnīga mīlestība un satiecība, un sadarbība ikvienā Labās Vēsts darbā. Jo mēs to lūdzam Jēzus Kristus Vārdā, Kurš lūdza, lai mēs būtu viens, kā Viņš un Viņa Tēvs ir Viens. Ticot tam, ka "šādi visi cilvēki zinās, ka jūs esat Mani mācekļi, kad jūs mīlēsiet viens otru". Amen.

18 Un tā, vienkārši... Es ceru un paļaujos, ka es jūs negarlaikošu, brāļi un māsas, bet manuprāt ir labāk visu izskaidrot, lai jums nebūtu jāklausās, ko ir pateicis kāds cits. Un es daudz reizi to esmu skaidrojis citās kalpotāju sapulcēs, bet šī ir mana pirmā tikšanās ar Čikāgas grupu, un es gribētu tā patiešām pamatīgi izskaidrot, ko īsti es cenšos darīt.

19 Šajā svētīgajā Evaņģēlijā, Apustuļu darbu grāmatas 26. nodaļā mēs lasām:

Tāpēc, ķēniņ Agripa, es šai debesu parādībai neesmu bijis nepaklausīgs.

20 To, protams, saka Pāvils, uz kuru mēs visi kā kalpotāji vēlamies atsaukties, jo mēs vienprātīgi ticam, ka viņš bija apustulis Pagānu draudzei, ka Dievs viņu aicināja būt par liecinieku pagāniem. Un viņa kalpošana tika apšaubīta. Un parasti, kad uzrodas kaut kas neparasts, tas tiek apšaubīts. Un, manuprāt, tas ir ļoti pareizi. Tam ir jātiek pārbaudītam.

21 Manuprāt, draudzes mācītāji reizēm ir aizdomīgi attiecībā uz to, ko viņi dzird, un es domāju, ka viņiem ir tiesības tādiem būt. Jo, kā es saprotu, vārds "mācītājs" tulkojumā nozīmē "gans", un tādējādi viņš ir tās vīriešu un sieviešu grupas, par kuru pieskatītāju viņu ir iecēlis Svētais Gars, barotājs jeb ganītājs. Un viņam ir tiesības zināt, kādu barību saņemt viņa avis un no kurienes tā atnāk. Es domāju, ka viņam uz to ir tiesības. Un, ja gans vai cilvēki reizēm ir

nedaudz aizdomīgi, lai nekad...par to nevajadzētu uztraukties. Pret cilvēku, kuram ir šāda pārbaudoša nostāja, var just tikai cieņu.

22 Un galu galā, ja tu neesi pārliecināts, ka tu stāvi pareizi, kā gan tu vari iet ticībā? Ja tu esi iedomājies...nu, tas izskatās pēc psiholoģijas, kas tas, iespējams arī ir (un tas ir), taču ar to viss ir kārtībā. Ja tu patiešām no visas sirds domāsi, ka nekad nevarēsi piecelties no galda, tad tu, iespējams, arī nepiecelies. Saprotat? Tev vajag... Lūk, cik tas ir vienkārši. Tev ir jātic. Tev ir jābūt ticībai. Tev ir jābūt pārliecībai.

Un kā gan tev var būt pārliecība par kaut ko, kad tu pat nezinu, kurp tu dodies? Kā gan es varētu traukties milzīgā ātrumā pa ceļu, pa kuru es vēl nekad neesmu braucis, pa visiem tiem likumiem, nemaz nezinot, kas būs aiz nākamā likuma? Jums ir jāredz, kurp jūs ejat, citādāk jūs nezināsiet kā iet. Un šādi būtu jābūt katram. Tad, kad tu to redzi, tev tas ir atklāts, un tu zini, kurp tu dodies, tad nekas tevi neapturēs.

23 Un tas ir... Manuprāt, Pāvils, tas, ko viņš mēģināja izskaidrot Agripam, ka... Viņš sacīja viņiem: "Reiz es biju viens no jums." Un es pieļauju, ka, iespējams, ja šis baptistu brālis varētu šodien aiziet uz to baptistu draudzi (viņš ar savu sievu), varbūt tā būtu viņu liecība: "Es kādreiz biju viens no jums." Vai arī no Kristus Baznīcas vai arī šis kempbelītu brālis aizietu pie saviem ļaudīm... (Manuprāt, tas ir nosaukts labākā vārdā, "*Kristus Mācekļi*", tā viņi to sauc, bet patiesībā tas nāk no Aleksandra Kempbela mācības. Un pēc tam "*Kristus Baznīca*" atdalījās no jums mūzikas dēļ. Tā tas ir.) Un, ja viņš varētu aiziet atpakaļ pie viņiem, viņš sacītu: "Reiz es biju viens no jums."

24 Un Pāvils devās atpakaļ pie ķēniņa Agripas un Fēsta un sacīja: "Reiz es biju viens no jums. Es biju farizeju farizejs." Viņš uzauga pie Gamaliēla, lielā skolotāja, kājām un viņš zināja visus viņu noteikumus un likumus, un visu, kam viņi ticēja un kam viņi neticēja. Un viņš sacīja: "Es vajāju Dieva Draudzi līdz nāvei." Redzat? Viņš teica: "Tieši tas, par ko es tieku pratināts, ir tas, ko es reiz vajāju."

24 Es vienmēr esmu domājis, ka Stefana nāve droši vien atstāja iespaidu uz Pāvilu, jo...kad viņš redzēja to brīnišķo mirdzumu Stefana sejā, kad viņš lūkojās augšup un viņu nomētāja ar akmeņiem, viņš sacīja: "Es redzu Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas." Un, zini, var nogalināt vēstnesi, bet nevar nogalināt viņa vēstījumu. Un vēstījums...kaut gan Stefans aizgāja pie Jēzus, viņa vēstījums nepazuda, jo Pāvils turpināja stāstīt par to un...ka viņš ir vismazākais no viņiem, un nav aicinājuma cienīgs, jo viņš bija liecinājis un devis savu piekrišanu nogalināt no šī dievbijīgo vīru.

26 Tādējādi Pāvils ...(kā tas būtu jādara katram cilvēkam citu cilvēku priekšā) ...Pāvils parādīja savu pagātnes pieredzi no sākuma līdz tam, kas viņš bija; un pēc tam ievietoja to un pamatoja to ar Rakstiem, lai parādītu, ka tas, ko viņš dara, saskanēja ar Rakstiem. Kaut arī tas bija pretēji viņu ticībai, tomēr viņš viņiem parādīja, ka tie ir Raksti. Tāpēc, manuprāt, jebkas... Kā es bieži esmu sacījis brāļiem (jums, kuri esat pabijuši sanāksmēs), ka, ja izrādās, ka es vai kāds cits brālis runā kaut ko, kā nav Rakstos, tad, manuprāt, ir pareizi, ja mēs atnāksim un viens otram pateiksim: "Bībelē nekā tāda nav." Saprotat? Ja tas ir Bībelē...varbūt tev ir citādāks skaidrojums, taču, ja tas ir Rakstos, tad viss ir labi.

27 Un tā, Pāvils sniedza savu izskaidrojumu tam, ko bija sacījis pravietis un bija sacījis Mozus, kam bija jānotiek. Un viņš satika Jēzu uz ceļa vīzijā. Un šis Jēzus uz viņu runāja, kas... Jūdu saprašanai tas nebija kaut kas grūti saprotams, jo viņš sacīja: "Ļoti cienījamais Fēst," (un tā tālāk), "vai tad jums tas šķistu neparasti, ka Dievs uzmodina mirušos? Tāpēc ka, ja jūs zināt, kas (saskaņā ar Rakstiem) Dievs bija toreiz, tad, protams, jūs zināsiet, ka Viņš ir spējīgs augšāmcelt mirušos."

28 Pēc tam viņš izstāstīja viņiem par savu pieredzi, par savu ceļojumu uz Damasku, par to, kas notika, lai viņi uzzinātu, ka šis Jēzus, par kuru sludinot, viņš bija sagādājis viņiem tik daudz uztraukumu, bija tas pats Dievs, kuram viņi visu laiku bija kalpojuši. Tāpēc ka Viņš bija kopā ar tiem tuksnesī, bija viņu vedis, bija tā Gaismā, Uguns, Uguns Stabs, kas viņus veda. Un Viņš parādījās Pāvilam tādā pašā veidā, atkal Gaismā, kura padarīja viņu aklu.

29 Un viņš vaicāja: "Kas Tu esi, Kungs?"

30 Un Viņš atbildēja: "Es esmu Jēzus, Kuru tu vajā. Grūti tev nākas pret dzenuli spārdīt".

31 Un viņš mēģināja tiem izskaidrot, kas tas bija, un viņš mēģināja iemācīt viņiem. Ko? –

Ka viņš stāstīja cilvēkiem, ka bija...ka Jēzus Kristus bija Mesija un, ka Viņš bija miris un Dievs Viņu augšāmcelā. Un tas bija saskaņā ar Rakstiem. Un ka tagad Viņš ir aizgājis pie Dieva Tēva, un ka viņš (Pāvils) ir Viņa augšāmcelšanās liecinieks. Un ka šīs zīmes un brīnumi, kas cilvēkiem likās dīvaini, nebija nekas jauns īstam ticīgajam, kurš tic Rakstiem, jo par to stāstīja Bībele.

32 Atskatieties uz praviešiem, kā bija pravietots par Mesijas atnākšanu un par to, ko Viņš darīs: "Klibais sāks lēkāt kā briedis" (Jesajas Grāmata 35. nodaļa), un citas Rakstu vietas, uz kurām viņš droši vien atsaucās. Mums tas šeit nav pierakstīts, taču, iespējams, viņš atsaucās uz to savā īsajā runā ķēniņu priekšā, viņi droši vien nebija tik pacietīgi ar viņu, kā jūs esat ar mani.

33 Pēc tam viņš to skaidroja un centās viņiem pateikt, ka tas pats Dievs, Kuram kalpoja viņi... Un atkal jau, viņš sacīja: "To, ko viņi sauc par ķecerību," (tas ir prātā jukušais, redzat), "ko viņi sauc par ķecerību, tā es pielūdzu Dievu, kuru pielūdzat arī jūs." Redziet, tādā veidā, ko sauc par viltus mācību.

34 Es esmu pārliecināts, ka šodien, ja mēs stāvētu tajās iepriekšējās draudzēs, kurām mēs reiz piederējām, piemēram, prezbiteriešu, Katoļu, baptistu un citās, mēs varētu sniegt tādu pašu liecību tiem cilvēkiem, kuri saka, ka viņi gribētu...piemēram, ielikt brāli psihopātu kamerā vai kaut ko tamlīdzīgu: "Tas, ko viņi sauc par ķecerību, tā es pielūdzu mūsu tēvu Dievu."

35 Cik gan varena liecība tika dota Agripam, ja sarunas vidū Agripa izsaucās: "Pāvil...Saul, tu mani gandrīz pārliecinī klūt par kristietī!" Redziet, viņš tik skaidri parādīja Rakstus, ka, kaut arī tas bija pretrunā ar viņa sinagogu, taču Rakstu vietas bija tik skaidras, ka tas sacīja: "Tu mani gandrīz pārliecinī klūt par tādu pašu kā tu."

36 Pāvils teica: "Es patiešām vēlētos, ka tu tāds klūtu...vienīgi es nevēlētos, lai tu esi šajās važās, kurās es esmu," saprotiet, klūt par tādu pašu ticīgo, kāds bija Pāvils. Citiem vārdiem: "Es lūdzu Dievu, lai tu ieraudzītu šo atklāsmi tā, kā to redzu es." Citiem vārdiem: "Es vēlos, lai tu to varētu. Es vienkārši vēlos, lai tu tāds būtu."

Uz ko Fēsts, manuprāt, atteica, ka viņš ir pārāk daudz mācījies un sajucis prātā. Taču viņš tam paskaidroja, ka tā tas nav, ka viņš zina, uz ko viņš stāv.

Un, lūk, ko es sacītu šajā rītā, brāļi: es patiešām vēlos, lai es varētu... Nevis lai norādītu uz Pāvila dzīvi, bet vienkārši, lai ieliktu nelielus pamatus. Tāpēc ka šajā rītā varbūt runās vēl daudzi, taču vēlējos, lai man būtu iespēja to pateikt. Lūk, es vēlētos, lai visas šīs dažādās draudzes, kuras jūs visi apmeklējat...Bētleme Templis, Neatkarīgā, Dieva Asamblejas un dažādas citas... Es vēlētos, lai jūs visi spētu ieraudzīt to, ko redzu es. Es vēlētos, lai jūs spētu ieraudzīt to redzējumu, ko redzu es. Tad jūs daudz skaidrāk izprastu šo kalpošanu.

37 Kad es atstāju Baptistu draudzi, lai pārietu pie pentakostiem, doktors Rojs Deviss, kurš bija mani ordinējis Baptistu Misionāru draudzē, sacīja man, ka tie bija nakts murgi, kad atnāca un ar mani runāja Tā Kunga vīzija. Bet jūs jau ziniet, kā toreiz bija ar dziedināšanām, tās bija uz iznīkšanas robežas. Un es neko nezināju par vasarsvētku draudzēm. Es biju dzirdējis, ka tie bija kaut kādi sektanti, kuri it kā krita gar zemi siekalām šķīstot, kā traki suņi, un pēc tam tie bija jāvēdina, lai atgrieztu pie dzīvības, un visu ko tādu. Tas bija viss, ko biju dzirdējis par pentakostu ļaudīm.

Viņš sacīja: "Kurš tad tevī klausīsies?"

38 Es sacīju: "Ja Dievs mani sūta, tad kaut kur ir kāds, pie kura Dievs mani sūta." Tā tas ir, saprotiet. Es sacīju: "Doktor Devis," sacīju, "Viņš bija tik reāls. Es stāvēju un skatījos uz Viņu." Viņi man sacīja, ka šīs vīzijas...

39 Es stipri ticu tam, brāļi, ka dāvanas un aicinājums ir neatņemami. Es tam ticu. Tu piedzimsti... Tu nevari būt tas, kas tu neesi. Un, ja tu mēģini padarīt sevi par to, kas tu neesi, tu vienkārši spēlē liekuļa lomu. Lai Dievs ļauj man nomirt, pirms es kļūstu par liekuli. Lai es esmu tas, kas es esmu, un lai tas ir skaidri un atklāti, un tad, lai es tāds esmu. Un tad katrs zinās, un arī tu patiešām zināsi.

40 Un tāpēc tagad... Kā jūs zināt, es neesmu saņēmis pārāk daudz izglītības, kā jau teicu, tāpēc manā...teoloģijā es esmu tas visnabadzīgākais. Es domāju, ka jūs to zināt. Bet kā sludinātājs...man ir grūti sevi par tādu saukt, jo man nav izglītības, un es nezinu vārdus, un tā tālāk. Bet tas mazumiņš, kas man caur Viņa žēlastību ir, ir manas ir manas zināšanas par to, kā es pazīstu Kungu Jēzu. Es it visur cenšos padalīties tajā ar visiem saviem brāļiem, padalīties

ar to.

41 Taču, kad es atstāju Baptistu draudzi, vienīgo draudzi, kurā es biju iekļauts jeb ordinēts... Es tiku ordinēts 1933. gadā Baptistu Misionāru draudzē Džefersonvilā, Indiānas štatā. Tā ir Baptistu Dienvidu Konvencijas locekle. Tad, tajā laikā, kad es atkāpos un vienkārši... Lūk, redziet, baptistu draudze ir suverēna draudze. Mēs visi to zinām. Tu vari sludināt visu, ko gribi, ja tava sapulce to atbalsta. Viņi vienkārši... Tu vari sludināt visu, ko vien vēlies. Un man tas patīk, tāpēc ka, es domāju, ka tas ir kā apustuļiem. Tāpēc ka galva, augstākais amats draudzē, ir draudzes gans, mēs to saprotam – gans. Un, ja kāds bīskaps vai vēl kāds atceļ atklāsmi, kas ir ganam, tad kā gan Dievs varēs strādāt viņa draudzē? Redziet, nekas nesanāks.

42 Tāpēc tad, kad es no turienes izgāju, es satiku pirmo grupu, kur notika mazās Betijas Dogertijas dziedināšana Santluisā, Misūri štatā. Tā bija Apvienotā Vasarsvētku draudze jeb vasarsvētku draudze "Jēzus Vārds", pie kuras piederēja tas mācītājs, un viņa mazā meitiņa tika dziedināta. Atklāti runājot, es nodomāju, ka tas, kas padara viņu par pentakostu, bija tas, ka viņi sevi dēvēja par "Tikai Jēzus". Un es nodomāju, ka tas viņus padara par vasarsvētku draudzi, tāpēc ka tā viņi sevi sauca, un ar to viņi atšķīrās.

43 Un tā, no turienes es devos pie...un... jaukiem cilvēkiem. Santluisā bija varens dievkalpojums, tur tika uzņemta šī fotogrāfija. Mums bija *Kila Auditorija*, un pirmajā vakarā vai pirmajos divos tur saspiedās četrpadsmit tūkstoši, un mēs pat nevarējām...pie durvīm bija jānoliek policija, lai viņus noturētu.

44 Un pēc tam no turienes devos pie Ričarda T. Rīda no Svētītās Senās Bībeles Stundas lūgšanu nama, kas atrodas Džonsboro, kas arī bija tā pati organizācija. Un no turienes pie doktora Dž. H. Brauna, no tās pašas organizācijas Viktora ielā 505, Litlokā, Arkanzasas štatā. Un no turienes uz Rietumu piekrasti.

45 Un tad, kad es nokļuvu Rietumu piekrastē, es apdedzinājos. Toreiz es atklāju, ka vasarsvētku draudžu cilvēku vidū, viņu organizācijās, ir tik pat daudz šķelšanās kā pie mums, baptistiem. Tur bija tik daudzas dažādas... Viņiem bija nesaskaņas... Tur bija Dieva Asamblejas un Dieva Draudze, un vēl kaut kas un vēl kaut kas, un vēl kaut kas, un nesaskaņas. Un viņi bija atdalījušies un uzvilkuši robežlīnijas. Un visi pārējie brāļi sāka nākt pie manis un teikt: "Nu kā tad! Tu esi no "Tikai Jēzus", tu esi ar šo grupu."

Es sacīju: "Nē, es sevi tā nesaucu."

Viņš teica: "Nu, tu taču ar viņiem biedrojies."

Es sacīju: "Jā, bet tas mani par to nepadara." Un es sacīju, ka tie taču ir brāļi.

Bet viņš sacīja: "Nu, viņi taču ir...nu, tie taču ir maitasputni uz laktas un viss pārējais."

Es teicu: "Lūdzu piedošanu, Es esmu tur saticis patiešām dievbijīgus cilvēkus, un tie ir Dieva vīri. "Un es sacīju: "Es stingri nepiekrītu, ka viņus sauc par sliktiem, jo viņi tādi nav."

46 Un tad es centos cik vien iespējams turēties malā, par neko neizsakoties. Es sāku pētīt, kādi bija viņu priekšstati un kādas bija viņu atšķirības, un kāds bija šķelšanās iemesls. Un es konstatēju, ka bija divas lielas grupas, viena no tām saucās "Tikai Jēzus", bet otra saucās "Dieva Asamblejas". Un viņi izgāja ārā jeb atdalījās strīda jautājuma par ūdens kristību dēļ, vieni izmantoja "Tēvu, Dēlu un Svēto Garu", bet otri izmantoja "Jēzus" Vārdu.

47 Nu, es paskatījos, abās pusēs bija vareni vīri, Dieva kalpi. Es nodomāju: "Ak, Dievs, ja vien es spētu ieraudzīt to, kā viņi visi izies no tā un vienkārši ies tālāk un būs...nevis tikai vilks savas robežlīnijas, sakot: "Mēs nebiedrosimies viens ar otru." Un es atklāju, ka viņu starpā ir iekļuvis ļaunais gars un ienesis naidu un ļaunprātību par šiem strīdīgajiem jautājumiem, kas bija uzradušies. Es nodomāju: "Tieši to vēlas velns. Tas ir tas, ko viņš grib. Kamēr jūs šautenes ir nomērķētas citam pret citu, viņam nav nemazākās vajadzības cīnīties. Un es..."

48 Lūk, galu galā pienāca atrisinājums. Un šis atrisinājums notika Sietlā, Vašingtonas štatā, apmēram 1946. gadā. Kādā rītā mani atveda uz hoteļa vestibulu (uz kaut ko tādu), uz brokastīm ar dažiem kalpotājiem. Un man bija jārunā ar diviem galvenajiem vīriem. Viens no viņiem bija doktors Ness. Es domāju, ka jūs, brāļi no Dieva Asamblejām, viņu atceraties, no ziemeļu-rietumu apgabala. Varens vīrs, gudrs, augsti izglītots. Viņš pārstāvēja Dieva Asamblejas. Vēl bija doktors Sizms no Apvienotās Vasarsvētku draudzes. Es domāju, ka jūs,

brāji no Apvienotās Vasarsvētku draudzes, atceraties viņu. Viņš arī bija iecelts pār ziemeļrietumu apgabalu un tiem rajoniem.

Un tā, šie divi cilvēki satikās. Un mani atveda pie viņiem, jo stūri bija kļuvuši ļoti asi, un tas mani durstīja no visām pusēm.

Un es nodomāju: "Ko lai es daru? Ko es varētu izdarīt?"

49 Un tā... "Nu," viņi sacīja, "tev ir jāpieņem viena vai otra puse. Ja tu virzīsies ar "Jēzus Vārds", tad tev ir jāpieder "Jēzus Vārds". Ja tu virzīsies ar Dieva Asamblejām, tad tev ir jāatstāj "Jēzus Vārds" un jābūt ar Dieva Asamblejām," un tā tālāk. Nonāca līdz tam, ka man bija jāparāda kaut kāda piederība.

Tajā rītā pirms došanās es biju daudz lūdzis. Es sacīju: "Dievs palīdzi man, jo tur ir divi vareni vīri, tur ir tūkstošiem kalpu, un Tu esi mani sūtījis turp ar kalpošanu. Un viņi abi ir tavi kalpi, un vai man būtu jāatdod tā nelielā ietekme, kas man ir, vienai no organizācijām, kad tās cīnās viena ar otru?" (Saprotat?) "Es vienkārši nejūtu, ka tāda rīcība būtu pareiza. Es nedomāju, ka Kristus griba ir tāda, lai es to darītu." Un es sacīju: "Ak, Dievs, palīdzi man un ļauj man kaut ko izdarīt, vai ļauj man kaut ko pateikt." Un man nebija nekāda... Man vienkārši tajā rītā bija tur jābūt, vienkārši Kungam Jēzum un man.

Nu, sākās lielas diskusijas. "Ko tu grasies darīt? Kāds būs tavš lēmums?"

50 Es sacīju: "Es jau esmu pieņēmis savu lēmumu. Mans lēmums ir tāds: es stāvēšu starp jums un nepievienošos nekādai organizācijai; un, apskāvis jūs abus teikšu: "Mēs esam brāji. Mēs esam brāji!" Un es sacīju: "Es centos izlasīt visas grāmatas, cik vien spēju par to, kā sākās tas, kas tika nosaukts par 'jauno strīduš jautājumu', un kā viņi sašķēlās, un viens aizgāja *tajā* virzienā un bet otrs *šitajā*." Es teicu: "Šajos strīdos jūsu starpā", es sacīju, "ir tas pats, kas izpostīja vasarsvētku kustību pēc Vasarsvētku dienas. Viņi sāka strīdēties viens ar otru," sacīju es, "un tas pats sašķēļ atkal." Es jautāju: "Brāji, vai ir iespējams, ka starp jums varētu būt kāds vidusceļš? Vai kaut kas tāds varētu būt?"

Nu, viņi neko neatbildēja, jo tas bija ļoti asi. Jūs zināt, kā tas bija pirms apmēram piecpadsmit vai divdesmit gadiem, jo viena grupa bija tikko kā izgājusi no otras un bija daudz sācensības.

51 Un tā, es sacīju: "Nu, brāji, lūk, ko darīšu es. Es grasos... Tā vai citādi Dievs nav mani sūtījis kristīt. Viņš ir mani sūtījis lūgt par Viņa slimajiem bērniem." Es sacīju: "Tāpēc es lūgšu par slimajiem Dieva bērniem, bet jūs, kalpotāji, kristiet kā to darāt."

52 Es sacīju: "Tagad es gribu kaut ko pajautāt, vienkārši, lai jūs saprastu." Es sacīju: "Brāli Ness, vai tu tici, ka cilvēki no 'Jēzus Vārda' ir saņēmuši Svēto Garu, ja jau viņi runā mēlēs un dara to pašu, ko darāt jūs Dieva Asamblejās?"

Viņš teica: "Protams."

53 Es sacīju: "Brāli Sizm, vai tu tici, ka viņiem Dieva Asamblejās ir Svētais Gars, kad viņi runā mēlēs un dara to pašu, ko darāt jūs, kad esat kristīti ar Svēto Garu?"

Viņš teica: "Protams ticu."

54 Es sacīju: "Redziet, Bībele saka: 'Dievs dod Svēto Garu tiem, kas ir Viņam paklausīgi.' Tādā gadījumā, kurš ir bijis Viņam paklausīgs? Kurš ir bijis Viņam paklausīgs? Kurš no jums ir bijis Viņam paklausīgs? Bet Viņš ir devis Svēto Garu jums abiem. Redzat?" Es vaicāju: "Brāli Sizm, vai tu vari pateikt, ka brālis Ness nav saņēmis Svēto Garu?"

Viņš teica: "Nē."

Es vaicāju: "Vai tu vari pateikt, ka brālis Sizms nav saņēmis Svēto Garu?"

"Nē."

Redziet, viņi abi ticēja, ka tam otram ir Svētais Gars. Jūs redzat, ka tas vienkārši ir bezjēdzīgi.

Nedaudz vēlāk es dzirdēju, ka... (Es pēc brīža atgriezīšos pie savas domas.)

55 Un tā, Somijas brāji pēc tam, kad es aizbraucu no Somijas, kur Dievs, manuprāt, deva vienu no mūsu varenākajām sanāksmēm...tur, kur tika augšāmcelts mirušais mazais puisēns un vēl daudz kas cits. Es Stokholmā, Zviedrijā satikos ar Leviju Petrusu no Filadelfijas

draudzes, viņš ir liels Dieva vīrs. Un Filadelfijas draudze... Brālis Gordons Lindsejs, kurš bija, lūk, manuprāt... Es nedomāju, ka viņš joprojām tur pieder, bet viņš bija...piederēja Dieva Asamblejām. Un Dieva Asamblejas ir viens no maniem lielākajiem starptautiskajiem atbalstītājiem. Un arī "Forskvēras draudze", kas atdalījās no Dieva Asamblejām ir viens no maniem lielajiem atbalstītājiem. Un *Vieninieki* [Vasarsvētku draudžu atzars-Tulk.] ir viens no maniem lielajiem atbalstītājiem. Saprotat?

56 Un es vienkārši ieņēmu tādu pozīciju, izvairoties no asiem stūriem. Es ieņēmu tādu stāju, ka nenostāšos nevienā pusē šajā jucekļī, līdz mēs ieraudzīsim, ka esam brāji, un sanāksim kopā. Un tad mēs visi ieraudzīsim to pašu gala punktu, uz kuru mēs ejam...vadmotīvu un mērķi, kāpēc mēs to darām.

57 Vispirms ir jāpārbauda, kāds ir tavs vadmotīvs un mērķis. Sākumā uzzini, kāda ir Dieva griba, bet pēc tam noskaidro savu mērķi; bet pēc tam pārbaudi savu vadmotīvu un paskaties vai tavs vadmotīvs ir pareizs. Pēc tam, kā Jēzus sacīja Marka Evaņģēlijā 11:23 : "Ja kas šim kalnam sacīs: 'celies,' un nešaubīsies savā sirdī..." Bet, kamēr tavā sirdī būs šaubas, vai tā ir Dieva griba, vai arī tavs vadmotīvs vai mērķis būs nepareizs, kā gan tas izkustēsies? Taču, kad tu zini, ka tavs vadmotīvs ir pareizs un ka tā ir Dieva griba, un arī tavs mērķis ir pareizs, tad tam ir jāizkustas. Tas arī viss, vai arī Dievs ir pateicis kaut ko nepareizu.

58 Tieši tāpēc, kad es draudzēs iznāku uz platformas, neviens nekad nav pat dzirdējis, ka es no kanceles pieminētu visus tos strīdīgos jautājumus. Es tos lieku mierā. Tas jums ir jāizlemj pašiem. Saprotat? Es šeit esmu, lai ar Dievišķās dāvanas palīdzību palīdzētu jums iemantot dvēseles Kristum. Saprotat? Nav nozīmes... Kristiet tā kā kristiet. Taču, kad lieta nonāk līdz...

59 Protams, mani ir saukuši visvisādos vārdos. Kā tikai mani nav dēvējuši, nezinu, cik daudzi...visvisādi, no "Dieva Dēla iemiesojuma" līdz "velnam". Tiešām, visvisādi. Taču neskatoties uz to visu, es esmu jūsu brālis, Dieva Valstības līdzpilsonis, un strādāju kopā ar visiem jums Valstībai. Tā ir patiesība.

59 Un tā, ja jūs piekrītat un domājat, ka mums ir pietiekami daudz laika, tad es jums pastāstītu, kā mēs par to diskutējam. Kā jūs domājat, tikai mazu brītiņu?

[Kalpotāji saka: "Protams, turpini."-Tulk.] Kā brālis Ness un pārējie... Labi, varbūt tas jums nedaudz palīdzēs. Tas jums palīdzēs saprast.

60 Es šeit esmu pierakstījis šo to no tā, ko atcerējos, tāpēc... Viņi man jautāja, ko es domāju par "trīsvienību", vai es ticu, ka Dievs ir "trīsvienīgs".

61 Un tā, brāji, es ceru, ka tad, kad mēs to būsīm izskatījuši, mēs joprojām paliksim tādi paši brāji, kādi mēs vienmēr esam bijuši. Bet es jūtu, ka esmu jums to parādā, tāpēc ka jūsu cilvēki nāk uz manām sapulcēm un es noteikti nevēlētos, lai kaut viens aizietu no turienes maldināts. Un es vienmēr esmu teicis cilvēkiem, kuri raksta zīmītes ar jautājumiem, kas neattiecas uz to, ko es sludinu uz platformas... (Lūk, šeit ir mans sekretārs un pārējie.) ...ja viņi man jautā: "Kā tad ar to, kā tad ar šito?" – Es atbildu: "Prasiet savam mācītājam. Ja viņš jūs ir atvedis līdz tai vietai, kur jūs saņēmt Svēto Garu, tad viņš aizvedīs arī tālāk." Saprotat? "Prasiet savam mācītājam," jo šīs mazās lietišķas rada sajukumu, un tādēļ es no tā turos nomaļus.

62 Lūk, par mani runā, ka es cīnoties pret organizācijām. Nē, tā tas nav! Es domāju, ka organizācijas ir brīnišķīgas, taču, kad jūsu organizācijas sistēma sāk trūdēt, lūk, pret ko es esmu. Saprotat? Nav svarīgi, vai tie ir 'vieninieki' vai 'trīsvienīgie', vai lai kāda šī sistēma nebūtu, kad nonāk līdz tam, ziniet, kad saka: "Mēs esam Dieva Asamblejas."

"Nu, bet kas ir tie tur-ceļa otrā pusē?"

"Ak, tie ir mūsu brāji. Viņus sauc par Apvienoto Vasarsvētku draudzi."

"Nu, bet kas ir tie, lūk, tur?"

"Ak, tie ir brāji no *Forskvēra*. O, mēs esam ļoti labi brāji. Mums ar viņiem ir brīnišķīga sadraudzība."

"Ā-ā, jūs ticat tam pašam?"

"O, jā, mēs ticam..."

"Labi, bet kāpēc tad šādi?"

"Nu, šie brāļi kristī tādā veidā. Bet šie kristī *šādi*, ar seju prom no sevis. Bet tie kristī..."

63 Kā brāļi tur Dienvidāfrikā, mēs ar to saskārāmies. Viņi man vaicāja... Viena grupa kristī, iegremdējot trīs reizes ar seju uz priekšu, bet otra kristī, iegremdējot trīs reizes uz aizmuguri. Un viņi sacīja... Es jautāju: "Kur jūs to esat ņēmuši?"

Viens sacīja: "Kad Viņš nomira, Bībele saka, ka Viņš nolieca galvu uz priekšu," un piebilda, "tāpēc mums viņi ir jānoliec uz priekšu."

Un es jautāju tai otrai grupai: "Labi, bet kā ir ar jums?"

Sacīja: "Vai tad jūs esiet kādreiz apglabājuši cilvēku ar seju uz leju?"

Nu, un vai zināt ko? Viņi sašķēlās un izveidoja divas grupas, divas organizācijas. Ak, apžēlojieties, brāļi! Tieši to grib velns. Tieši to viņš vēlas. Kļūstiet...

64 Lūk, saprotiet, nav tā, ka no vienas puses ir Apustuliskās Ticības Misija, bet no otras puses Vasarsvētku Asamblejas. Tas nav tas. Abās grupās ir brīnišķīgi cilvēki, tāpat kā šeit. Bet, redziet, vaina ir sistēmā.

65 Tieši tāpat kā ar katoļiem. Kā es bieži esmu teicis: ja viņš ir katolis, bet savā glābšanā ir atkarīgs no Kristus, viņš ir glābts. Protams. Tā tas ir. Ja viņš ir atkarīgs no baznīcas, tad viņš ir pazudis. Un jebkurš no jums, pentakostu brāļi, zina: ja mēs ceram, ka mūs izglābs vasarsvētku draudze, tad mēs esam vieni no visnozēlojamākajiem cilvēkiem. Tā tas ir. Jo mēs esam pazuduši. Tieši tā. Bet, ja mēs raugāmies uz Jēzu Kristu, tad mēs esam glābti, tikai caur ticību pabeigtajam darbam. Bet visas tās izstrādātās lietišas un nosaukumi – tiem nav lielas nozīmes.

66 Tad nu es sacīju brāļim Sizmam un brāļim Nesam: "Es atbildēju uz jūsu jautājumu," es teicu, "lūk, es nenostājos nevienā pusē, brāļi. Un es zinu – kamēr jūs strīdaties, jūs abi kļūdaties, saprotiet, tāpēc ka labāk es kļūdītos savā mācībā, bet būtu ar pareizu sirdi, nekā būtu pareizs savā mācībā, bet sirds man būtu nepareiza." Es teicu: "Galū galā tas ir tavas sirds stāvoklis."

67 Un es to sāku praktizēt, lai zinātu, lūk ko: ja cilvēks... (vienalga, ko viņš dara un cik ļoti nav vienisprātis, un ko viņš saka par mani) ...ja manā sirdī, ne tikai kā pienākumu, bet savā sirdī es nespēju šo cilvēku mīlēt tā, kā es mīlu kādu citu, tad es zinu, ka kaut kas nav pareizi. Saprotat? Tā tas ir. Jo tas ir... Nav svarīgi, vai viņš....

68 Pavisam nesen atnāca viens parasts brālis, parasts brālis no Kristus Draudzes, un, ak, viņš tur nostājās un sacīja: "Tas puisis ir velns." Redzat? Viņš sacīja: "Viņš saka, ka esot tāds Svētais Gars. Nekā tāda nav. Svēto Garu saņēma tikai divpadsmit apustuļi, un arī Dievišķā dziedināšana bija iedota tikai tiem divpadsmit apustuļiem," un tā viņš turpināja kādu pusstundu.

69 Un es sacīju: "Vienu mirklīti, brāli. Manuprāt, tev ir jādod man iespēju to aizstāvēt." Es sacīju: "Tu teici, ka tu runāji to, ko runā Bībele, un klusēji tur, kur Bībele klusē."

Viņš teica: "Jā."

70 Es sacīju: "Un tā, tu teici, ka tikai divpadsmit apustuļi saņēma Svēto Garu. Bībele saka, ka augšistabā bija simt divdesmit cilvēku, kad nonāca Svētais Gars, un viņu vidū sievietes un pārējie. Un vai tu man gribi teikt, ka tavuprāt Pāvilam nebija Svētā Gara? Bet viņš To saņēma labu laiku pēc tam. Un tu teici, ka dziedināšanas dāvana bija dota tikai divpadsmit apustuļiem. Bet Stefans parādījās dažas dienas vēlāk, un viņš nebija viens no tiem divpadsmit. Viņš pat nebija sludinātājs, viņš bija diakons, un devās uz Samariju un dzina ārā jaunos garus." Es sacīju: "Ak, brāli!" Uzreiz iestājās liels klusums, kad vajadzēja... Kad tas beidzās, es sacīju: "Es piedodu tev to, ka tu mani sauci par velnu, jo es zinu, ka tu to negribēji."

Un pēc tam, kad viņš bija pabeidzis, viņš pienāca. Viņš teica: "Vienu es varu pateikt: tev ir Kristus Gars."

Es sacīju: "Nu, brāli, kam tad es piederu, velnam vai Kristum?"

Bet es jums pateikšu, redziet, tāpēc ka šis cilvēks...viņš varēja pateikt, ka es viņu mīlu; nebija nozīmes, ka viņš nepiekrita, briesmīgi nepiekrita un šaustīja ar vārdiem...

71 Es esmu mednieks, visu mūžu esmu ar savvaļas zvēriem. Un cilvēki runāja, kā... Tajā reizē, kad man ar nazi bija jānogalina tas lācis, jautāja: "Vai tad tu no viņa nebaidījies?"

72 Es sacīju: "Nē. Ja es būtu no viņa baidījies, viņš nogalinātu mani." Saprotat? Redziet, tu nevari viņus apmuļķot. Viņi zina, vai tu no viņiem baidies vai ne. Ja tu nobīses no zirga, tad redzēsi, ko tas zirgs izdarīs, viņš tevi samīdīs. Tāpēc, ja tu baidies... Tu nevari apmuļķot. Tev tam patiešām ir jābūt.

73 Tieši tā ir ar sātānu. Tieši tā ir starp cilvēkiem. Tev ir jāmīl cilvēkus. Tu nevari vienkārši izlikties. Tam ir jābūt tevī, vai arī kaut kur sāks lobīties krāsa. Tā tas ir. Tev patiešām ir jāmīl cilvēki, un viņi zina, ka tu viņus mīli. Tajā kaut kas ir.

Pirms dažām dienām tas cilvēks piezvanīja manai sievai un jautāja: "Vai brālis Branhams tur ir?"

Viņa sacīja: "Nē."

Viņš sacīja: "Man ir jāpasaka viena lieta. Es nebiju vienisprātis ar viņu teoloģijas jautājumos, bet es saku, ka viņš ir Kristus kalps."

Un pēc tam, pirms manas aizbraukšanas, viņš man atsūtīja vēstuli, rakstīja: "Es atbraukšu, tiklīdz jūs atgriezīsities. Es gribu saņemt šo Svētā Gara kristību, par kuru jūs runājat."

74 Tāpēc jūs redzat, kur tieši... Ja man būtu tādas jūtas, ka es teiktu: "Nu, jūs esat tukša vieta. Jūsu vecā konfesija nekam neder. Un jūs visi no Kristus Draudzes nekam nederat. Jūs nekam nederat. Jūs, jūs esiet velni." Es nebūtu ieguvis to cilvēku. Un, ja es sacītu viņam, ka viņu mīlu, bet savā sirdī tā nedomātu, viņš to saprastu. Tam ir jābūt. Tam ir jābūt tavā sirdī.

75 Un tas notiek tajos vakaros, kad es iznāku uz platformas, būdams zem atpazīšanas dāvanas. Saprotiet, es par to nedomāju. Es vienkārši pēc pusdienām vairs neēdu, un atrodos istabā, lūdzot un gavējot, jo Viņš man apsolīja, ka Viņš to darīs. Un tāpēc es eju bez mazākajām šaubām, jo Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs. Tāpēc, redziet, es zinu, kāds ir mans vadmotīvs, es zinu, kāds ir mans mērķis – veicināt Dieva valstību.

76 Ja cilvēks iet pa šo ceļu, pa to ceļu, lai uz kādu draudzi viņš neietu – man tas nav svarīgi, ja vien viņš nāk pie Kristus. Un tas ir manā sirdī. Saprotat? Un nav svarīgi, ja mēs iesim un pievienosimies 'Kristus Draudzei', tas ir normāli. Tas ir labi. Man nav svarīgi, kādai draudzei viņš pievienojas. Taču, kamēr vien es gribu viņa dvēseli Kristum, lūk, kas ir galvenais.

77 Tāpēc es sacīju: "Brāli Ness, ne tādēļ, lai atšķirtos..." Tagad es grasos... Tas nekas, ka es to izmantoju, brāli? [Brālis saka: "Protams".-Red.] Es sacīju: "Es gribu pateikt un izskaidrot..." Un, par šo, varbūt es pateikšu brāļiem, kas atrodas šeit: lūk, ja vēlaties, varat nepieminēt to savās sapulcēs. Un izdariet man pakalpojumu: vienkārši ļaujiet man...vienkārši būt jūsu brālim. Un, ja es kļūdos, tad piedodiet man. Bet es gribu jums paskaidrot, jo šorīt šeit sēž abas šīs grupas gan no 'Vieniniekiem', gan arī no Asamblejām un tiem, kas tic trīsvienībai.

78 Lūk, es vēlos izteikt šādu domu: es gribu pateikt, ka es uzskatu, ka abām pusēm nav taisnība, kamēr viņi strīdas viens ar otru, jo viņu vadmotīvi ir nepareizi. Un kamēr jūsu vadmotīvi ir nepareizi, nav svarīgi, kādi ir jūsu mērķi – ja jūsu vadmotīvi to mērķu sasniegšanai ir nepareizi, tad tas nekad nedarbosies. Tā tas ir.

Lūk, daži cilvēki saka: "Brāli Branham, tu esi no 'Tikai Jēzus'."

Es gribu pateikt, ka tā ir kļūda. Es neesmu no 'Tikai Jēzus'."

Kāds saka: "Brāli Branham, tu esi trīsvienības piekritējs?"

79 Nē, cienītais. Es neesmu trīsvienības piekritējs. Es esmu Kristietis. Es...es ne... Vārds "trīsvienība" Bībelē nav pat pieminēts, vārds "trīsvienība". Es neticu, ka ir trīs atsevišķi dievi. Es ticu, ka ir viens Dievs trijās darbībās, funkcijās: Tēvs, Dēls, Svētais Gars. Tieši tāpēc mums bija pavēlēts kristīt Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā. Es ticu, ka tā ir Dieva iemiesošanās, nonākšana.

80 Lūk, Dievs, kad Viņš pirmo reizi parādījās cilvēkam, Viņš bija Uguns Staba veidolā. Jūs taču tam ticat, vai ne? Jebkurš Bībeles lasītājs, kas...zina, ka Uguns Stabs, kas bija tuksnesī, tas bija Logoss. Tas bija Derības Eņģelis, Kurš bija Kristus, jo Viņš teica... (manuprāt, tas bija Jāņa Evaņģēlija 6. nodaļā) ...Viņš sacīja: "Pirms bija Ābrahāms, ES ESMU." Viņš bija tas ES

ESMU. Tāpēc tas bija Dievs, svēts. Pat, ja cilvēks pieskārs tam kalnam, viņam bija jātiek nonāvētam. Labi.

81 Un tā, tas pats Dievs centās atgriezties Savā radībā, kuru Viņš bija radījis. Lūk, Viņš nevarēja viņiem tuvoties, jo viņi bija grēcīgi, un āžu un aitu asinis grēku aizvākt nevarēja. Mēs to zinām. Tās grēku tikai aplāja.

82 Lūk, taču tad tas pats Dievs, kurš bija Uguns Stabs, Viņš kļuva par miesu caur Savu Dēlu un mājāja ķermenī, kuru sauca par Kungu Jēzu Kristu. Bībele saka: "Viņā mājō visa Dieva pilnība miesā." Un Jēzus sacīja...jā, 1. Vēstule Timotejam 3:16: "Un patiesi liels ir dievišķuma noslēpums." (Ja jau viņi to sauca par lielu, nu, ko tad lai darām mēs, saprotat?) "Liels ir dievišķuma noslēpums, jo Dievs atnāca, kļuva redzams miesā, parādījās eņģeļiem un tika uzņemts godībā," un tā tālāk.

83 Lūk, un Jāņa Evaņģēlija 14. nodaļā Viņš sacīja Tomam: "Kas Mani ir redzējis, tas ir redzējis Tēvu. Kā tu vari sacīt: rādi mums Tēvu?" Bībele saka, ka Dievs bija Kristū un samierināja pasauli ar Sevi.

84 Un tā, Dievs nevar būt trīs cilvēki, trīs dievi; tāpat Jēzus nevar būt pats Sev Tēvs, vienā, saprotiet. Tāpēc, redziet, abas puses ļoti kļūdās.

85 Lūk, ja jūs ievērosiet, nav nevienas vietas... Ja mums ir trīs dievi, tad mēs esam pagāni. Lūk, to mēs zinām. Kā reiz man sacīja viens ebrejs, kad es ar viņu sarunājos, sacīja: "Kurš no viņiem ir jūsu dievs? Kurš ir jūsu dievs? Tēvs, Dēls vai Svētais Gars, kurš ir jūsējais?"

Es sacīju: "Nu, nekādu trīs dievu nav."

Viņš sacīja: "Jūs nevarat sagriezt Dievu trīs gabaliņos un iedot Viņu ebrejam."

Es sacīju: "Tieši tā."

86 Es sacīju... Kad Džons Rajens bija dziedināts no akluma tur, Fortveinā, jūs zināt, un tas rabīns tur Benton Harborā, viņš sacīja: "Jūs nevarat sagriezt Dievu trīs gabaliņos un iedot Viņu ebrejam."

Es sacīju: "Protams, ka nē." Es sacīju: "Rabīn, vai tad tu apšaubi to, ko ir teikuši pravieši?"

Viņš sacīja: "Nē."

87 Es sacīju: "Par ko viņš runā Jesajas grāmatā 9:6? 'Mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls. Viņa vārds ir Padoma devējs, Varenais Dievs, Miera valdnieks'."

Viņš sacīja: "Tas bija Mesija."

Es sacīju: "Tādā gadījumā, rabīn, kāds sakars būs Mesijai ar Dievu?"

Viņš sacīja: "Viņš būs Dievs."

Es tieši tā arī domāju. Redziet, pilnīgi pareizi. Lūk, kas Viņš ir. Un tā, es sacīju: "Tagad pasakiet man, kurā vietā Jēzum neizdevās precīzi piepildīt pravieša teikto?"

88 Viņš sāka raudāt un izgāja. Es sacīju: "Pateicoties Tam, Džons Rajens atguva savu redzi."

Un viņš sacīja: "Ir pilnīgi nepareizi, ka Dievam varētu būt dēls."

89 Es teicu: "Varenais Jehova apēnoja sievieti, kā pravietis to bija pateicis, un radīja Asins šūniņu. Un caur šo Asins šūniņu atnāca Kristus ķermenis."

90 "Ieskaties Vecajā Derībā, rabīn," es sacīju, "kad cilvēks gāja pienest upuri, viņš ņēma jēru. Viņš zināja, ka ir pārkāpis Dieva baušļus, tāpēc viņš ņēma jēru. Viņš izsūdzēja savus grēkus, un tas jērs tika nokauts, kamēr viņš turēja savas rokas uz šī jēra – viņš atzina, ka viņš zināja, ka viņam par saviem grēkiem būtu jāmirst, taču viņa vietu ieņēma jērs. Un tā asins šūniņa tika satriekta, bet viņš turēja šo jēriņu savās rokās un juta, kā no tā iziet dzīvība un tas sastingst. Tad priesteris, protams, izlēja asinis ugunī uz tiesas altāra, kas bija no vara.

91 "Pēc tam," sacīju es, "pēc tam cilvēks no turienes gāja prom, zinot, ka jērs ir ieņēmis viņa

vietu, taču viņš aizgāja ar to pašu vēlmi, ar kuru bija atnācis, jo tas nevarēja aizvākt grēku. Saprotat? Taču šajā gadījumā upurētājam, kas ir reiz šķīstīts, vairs nav nekādas grēka apziņas. Bet tur upuris tika pienests katru gadu. Taču,” sacīju es, “tagad ir...tagad upurētājam, kas ir reiz šķīstīts, vairs nav grēka apziņas. Tāpēc ka, skatieties, rabīn, hemoglobīnā...tā dzīvība, kura sākas šajā šūniņā, kas...tā nonāk no vīriešu dzimuma uz sievieti, un viņa dod olšūnu. Vista arī var izdēt olu, bet, ja viņa nav bijusi ar vīriešu dzimtas putnu, no tās nekas neizšķilsies.”

92 Es sacīju: “Pēc tam Dievs, Visuvarenais, Kurš piepilda visu izplatījumu un laiku, kļuva par vienu maziņu dīgli sievietes dzemdē.” Un tad es sacīju: “Kad mēs šodien esam glābti... Jēzus nebija ne ebrejs, ne pagāns, jo olšūna radīja tikai miesu. Dzīvība bija Asinīm. Saprotat? Mēs esam... Bībele saka: 'Mēs esam glābti ar Dieva Asinīm.' Viņš nebija ne ebrejs, ne arī pagāns. Viņš bija Dievs. Tāpēc, kad mēs nākam pie altāra un ticībā uzliekam savas rokas uz Viņa galvas, un izjūtam Golgātas mokas un agoniju, un atzīstamies savos grēkos, ka mums nav taisnība, un Viņš ir nomiris mūsu vietā, tad...”

93 “Saprotiet,” es sacīju, “tā jēra asinis nevarēja atgriezties un nonākt pār to... Asinis šūniņa bija satriekta, un dzīvība, kura no tās izgāja, kad tika satriekta tā jēra asins šūniņa, nevarēja atgriezties atpakaļ uz upurētāja, jo tā bija dzīvnieka dzīvība, un tā neatbilda cilvēka dzīvībai.”

94 “Taču šajā reizē, kad šī Asins šūniņa tika satriekta, tas nebija vienkārši cilvēks. Izgāja Dieva Dzīvība. Un, kad upurētājs caur ticību uzliek savas rokas Dieva Dēlam un atzīst savus grēkus, tad tajā cilvēkā atgriežas nevis cita cilvēka dzīvība, bet gan Dieva Dzīvība, kura ir Mūžīga Dzīvība. Vārds 'Zoe' tulkojumā nozīmē 'Paša Dieva Dzīvība'. Bet Viņš teica, ka Viņš mums dos 'Zoe', Mūžīgo Dzīvību, un tagad mēs esam Dieva dēli un meitas. Lūk, lūdzu.”

Es sacīju: “Un tā, kas tas ir? -- Dievs, kurš parādīja labvēlību un pazemojās.”

95 Viņš atnāca... Sākumā neviens cilvēks nevarēja Viņam pieskarties, jo cilvēks bija grēkojis. Pēc tam Viņš bija...nonāca ķermenī, lai izjustu grēku, lai paņemtu grēku. Redziet, vienīgā lieta, ko varēja izdarīt Dievs, lai būtu taisnīgs, bija izdarīt to šādā veidā.

96 Piemēram, kā būtu, ja šorīt man pār šo auditoriju būtu tāda juridiska vara, kāda Dievam bija pār cilvēci, un es sacītu: “Pirmais, kurš paskatīsies uz šo stabu, nomirs,” un Tomijs Hiks uz to paskatītos? Lūk, piemēram, es sacītu: “Brāli Karlson, tu mirsi par viņu.” Tas nebūtu taisnīgi. Ja es sacītu: “Leo, tu esi mans sekretārs. Mirsti par viņu.” Tas nebūtu taisnīgi. “Billij Pol, mans dēls, mirsti par viņu.” Tas nav taisnīgi. Vienīgais veids, kā es varu būt taisnīgs, ir pašam ieņemt viņa vietu, un tieši to izdarīja Dievs.

97 Dievs, ir Gars. Un Viņš radīja... Viņš pamainīja Savu lomu. Tas droši vien cilvēkiem ir šokējoši, iztēlojoties “mazo Jehovu”. Viņš būtu varējis atnākt kā pieaudzis vīrs, bet Viņš atnāca silē vīrs mēslu kaudzes. Mazais Jehova, raud kā zīdains! Mazais Jehova rotaļājas kā puisēns! Mazais Jehova strādā par namdari kā strādnieks! Mazais Jehova kā pusaudzis! Jehova karājas starp debesīm un zemi, piedzērušies slaisti met virsū dubļus, Viņa seja kareivju apspļaudīta! Jehova mirst par Saviem bērniem! Jehova mirst, lai izpirktu! Nevis kāda cita persona, bet Pats Dievs! Redziet, Dievs... Tā bija Viņa funkcija, darbība. Kāpēc? Viņš centās tikt atpakaļ cilvēka sirdī.

98 Tur mēs nevarējām Viņam pieskarties. Šeit mēs Viņu aptaustījām ar savām rokām. Un tā, ko Viņš izdarīja, pienesdams kā upuri to ķermeni? Upurēšanu? Viņš kļuva par Jehovu mūsos. Mēs esam Viņa daļiņas.

99 Vasarsvētku dienā iedegās Uguns Stabs, un Uguns mēles nolaidās uz katra no viņiem, parādot, ka Dievs sadala Sevi Savas Draudzes vidū. Tādā gadījumā, brāļi, ja vien mēs varam sanākt kopā un atnest To vienuviet! Kad mēs sanākam kopā, tad mums ir Jehova visā pilnībā. Bet kā gan mēs varam, kad, lūk, šis runā mēlēs un ir saņēmis kristību, bet tas otrs... Un tad glabā to uguns daļiņu *tur*, bet tas otrs... Saliksim taču To kopā!

100 Kad Vasarsvētku Dienā nonāca Dievs, un Bībele saka, ka uguns mēles nolaidās uz ikvienu no tiem, un viņi... It kā Uguns Mēles, daļiņas. Tas bija tas Uguns Stabs, kas atdalījās un sadalīja

Sevi starp cilvēkiem, lai mēs būtu brāļi. “Tanī dienā jūs uzzināsiet, ka Es esmu Tēvā, bet Tēvs ir Manī, Es jūšos un jūs Manī.” Un mēs, mēs esam viens! Mēs esam viens, nevis sadalīti!

101 Redziet, Dievs Jehova, tur augšā, nevarēja pieskarties cilvēkiem Sava svētuma likuma dēļ. Dievs Jehova mūsu dēļ kļuva par grēku un samaksāja cenu, lai tas pats Jehova varētu atnākt un dzīvot mūsos. Dievs virs mums, Dievs ar mums, Dievs mūsos. Nevis trīs Dievi, viens Dievs!

102 Profesori jūk prātā, mēģinādami to izskaidrot. Tā ir atklāsme. Tev ir jāsaņem atklāsme.

103 Lūk, kad tas nonāk līdz kristībām, daudzi cilvēki... “Brāļi, jums ir jādara tā, vai arī...” Kā es teicu brālim Sizmam un brālim Nesam, kā būtu, ja jūs... Izcēlās tas strīds, un daudzi daudzi no jums šeit ir izglītoti un piemērotāki nekā es, taču es šo tēmu esmu daudz pētījis. Es esmu lasījis Pirms-Nikejas tēvus, Nikejas Padomi un visus vēsturniekus, un tā tālāk. Šis strīdīgais jautājums uzradās Nikejas Padomē. Abas puses sāka sēt... Kad katoļu baznīca pieņēma trīsvienības galējo pusi, bet otra aizgāja unitārisma, un abas puses novirzījās.

104 Pilnīgi pareizi, jo to bija darījis cilvēks. Jums ir jāļauj to darīt Dievam. Mums it nemaz nevajag mēģināt to izskaidrot. Labāk būsim brāļi. Labāk vienkārši iesim tālāk un atļausim Dievam izdarīt to, ko Viņš grasās darīt. Ja Viņš ir bezgalīgs un zina visu, un ir paredzējis beigas no paša sākuma, tad ko gan mēs tajā varam darīt? Vienkārši turpiniet virzīties. Lūk, kāds ir tas ceļš. Kā es sacīju vakar vakarā, ejiet kopsolī ar mūsu vareno Jozuu.

105 Tagad paskatieties, ja ir trīs Dievi... Es vienkārši gribu jums parādīt, cik tas ir smieklīgi. Ja ir trīs Dievi, tad Jēzus bija Tēvs pats Sev. Vai arī – Jēzus nebūtu varējis būt pats Savs Tēvs, ja Viņš būtu viens. Bet, ja viņi ir trīs, tad Viņš nav piedzimis caur jaunavu. Un tā, cik daudzi...

106 [Brālis Branhams ilustrācijai izmanto trīs priekšmetus-Tulk.] Teiksim, ka šis ir Dievs Tēvs, bet, lūk, šis ir Dievs Dēls; un šis ir Dievs Svētais Gars. Un tā, jūs, dažādie brāļi, kas esat šeit, tikai brītiņu uzmanīgi paskatieties, un jūs ieraudzīsiet, uz ko es cenšos norādīt. Es lūdzu, lai Dievs ļauj jums to ieraudzīt. Tagad skatieties, jūs visi ticat tam pašam, taču velns vienkārši ir ielīdis jūsu starpā un sašķēlis jūs tajā. Tas ir precīzi viens un tas pats, un es jums to pierādīšu ar Dieva palīdzību un ar Dieva Bībeli. Ja Bībelē tā nav, tad nepieņemiet to. Pareizi.

Taču tagad paskatieties [Brālis Branhams to rāda, izmantodams trīs priekšmetus-Tulk.] Kas šis ir? -- Dievs Tēvs; tas ir Dievs Dēls; šis ir Dievs Svētais Gars. Labi, tagad uz mirklīti apstāsimies, lai šie trīs tur paliek: Dievs Tēvs, Dēls un Svētais Gars.

(Ak, man vairs nav laika, lai to izdarītu. [Brāļi saka: “Turpini! Turpini!”-Tulk.] Nu, es pasteigšos, cik ātri vien spēšu. Piedodiet man, mani brāļi, bet man nekādi neizdevās ar jums parunāt, un es gribu to izdarīt.)

107 Tātad skatieties: Dievs Tēvs, Dēls, Svētais Gars. Un tā, kas bija Jēzus Kristus Tēvs? -- Jēzus Kristus Tēvs bija Dievs. Tam ticam mēs visi. Pareizi? [Sapulce saka: “Āmen.”-Tulk.] Labi. Un tā, kad mēs lasām Mateja Evaņģēliju 28:19, kur Jēzus sacīja: “Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā.” Bet desmit dienas vēlāk Pēteris sacīja: “Nožēlojiet grēkus un liecieties kristīties ikviens Kunga Jēzus Kristus Vārdā.” Kaut kur šeit ir skaidra pretruna.

Lūk, labāk nevajag... Katrs ir liecinājis un tā tālāk. Te nu tas ir. Lūk, tā ir mana ticība, un es vienkārši izlieku to jūsu priekšā, brāļi. Es to nerunāju aiz kanceles; tā ir jūsu darīšana. Tā ir mana pārlicība, un es vienkārši izklāstu to jūsu priekšā, brāļi. Es to nerunāju, kad stāvu aiz kancelēm. Izvēle ir jāizdara jums pašiem, bet es gribu jums parādīt, ko es redzu gan no vienas, gan otras puses, lai Svētais Gars jums to atklāj. Saprotat?

108 Un tā, Mateja 28:19. Un, ja Mateja 28:19 ir pretrunā ar Apustuļu darbiem 2:38, tad Bībelē ir pretruna, un Tā nav pat tā papīra vērta, uz kura Tā ir uzdrukāta.

109 Un tā, paskatieties, Mateja Evaņģēlija 16. nodaļā Jēzus iedeva Pēterim atklāsmi un iedeva viņam atslēgas. Lūk, neaizmirstiet, Bībele neatklājas caur kaut kādu cilvēcisko shēmu teoloģiju. Nē.

Tā ir atklāsme.

110 Tā bija atklāsme jau no paša sākuma. Kāpēc Ābels pienesa Dievam labāku upuri, nekā Kains? “Viņam bija atklāts,” ka tie nebija persiki un āboli, un apelsīni...un āboli. Ja āboli liktu sievietēm apzināties, ka viņas ir kailas, tad labāk būtu mums, brāli, šiem āboliem iet garām. Vai jums tā nešķiet? Tas izklausās zaimojoši, bet ne tāpēc es to saku. Tie nebija āboli. It nemaz. Lūk, ja tas ir tā, tad “Ābelam bija atklāts”, ka viņš bija sava tēva asinis. Tāpēc viņš upurim pienesa asinis, jo tā bija atklāsme. Un uz tā tiek būvēts pilnīgi viss.

111 Lūk, paskatieties: vecs, neizglītots zvejnieks, pat pietrūkst izglītības, lai... Bībelē ir teikts, ka viņš bija neizglītots un nemācīts. Taču viņš tur stāvēja, bet Jēzus uzdeva jautājumu: “Ko sakāt jūs, kas Es, Cilvēka Dēls, esmu?”

Viens sacīja: “Nu, Tu esi Mozus...cilvēki saka, ka Tu esi Mozus.”

Viens sacīja: ”Nu, Tu esot Jeremija, vai kāds no praviešiem,” un *šis*, un *tas*, vai vēl *kaut kas*.

Viņš sacīja: “Ne tāds ir jautājums. Es vaicāju jums, ko jūs sakāt, kas Es esmu?”

Un Pēteris iznāca priekšā un teica: “Tu esi Dieva Dēls.”

Un Viņš sacīja: “Svētīgs tu esi, Pēteri, Jonas dēls,” (tagad skatieties!), “miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, Kas ir Debesīs.”

112 Tagad skatieties. Katoļu baznīca saka, ka Viņš uzcēla Draudzi uz Pētera. Tas ir nepareizi. Protestantu baznīca saka, ka Viņš uzcēla to Pats uz Sevis. Bet tagad skatieties uzmanīgi un pavērojiet, vai tas tā ir. -- Viņš uzcēla to uz garīgas atklāsmes par to, Kas ir Viņš, jo Viņš sacīja: “Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja. Un Es tev saku, tu esi Pēteris, uz šīs klints,” (uz kādas klints? -- uz atklāsmes), “Es uzcelšu Savu Draudzi, un elles vārti To neuzvarēs.”

113 Vēlāk, kad Pēteris bija klātesošs, kad tika citēta Mateja 28. nodaļa, un aizgriezās un... (desmit dienas vēlāk, ar to atklāsmi) ...kristīja Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Kāpēc viņš tā darīja? Ar atklāsmi no Dieva, un viņam bija valstības atslēgas, brāli.

114 Lūk, varbūt es jūs mazliet ievainošu, vienu no pusēm, taču nedaudz uzgaidiet. Bībelē nav nevienas vietas, kur kaut viens jebkad būtu ticis kristīts “Tēva, Dēla, Svētā Gara” Vārdā. Svētajos Rakstos nav nevienas tādas vietas. Ja ir, tad parādiet. Un, ja jūs to spēsiet atrast kaut kur draudzes vēsturē pirms katoļu baznīcas izveidošanas, tad es gribu, lai jūs to parādiet. Nekā tāda nav, lūk, un tā ir patiesība.

115 Jūs, *vieninieki*, tagad mazliet uzgaidiet, mazu brītiņu. Un tā, nav tādas vietas, kur... Ja kāds spēj man parādīt kaut vienu Rakstu vietu, kur Bībelē tas rituāls ir noticis ar “Tēva, Dēla, Svētā Gara...” tad jūsu pienākums ir iznākt un pasacīt man, kur kāds ir ticis kristīts tādā veidā.

116 Ir cilvēki, kas saka: “Nu, es ņemu to, ko sacīja Jēzus, bet nevis to, ko teica Pēteris.” Ja viņi ir viens otram pretrunā, tad ko lai darām mēs? Ja tas viss nav no Dieva, tad kura Bībeles daļa ir pareiza? Visam ir jāsakā un jāskatās. Un tikai Dievišķā atklāsme... Mūsu skolas to nekad neiemācīs. Tā ir atklāsme, tev Tas ir jāierauga.

117 Tātad, ja šie divi cilvēki viens ar otru bija pretrunā, tad kādu Bībeli mēs lasām? Kā lai es zinu, vai Jāņa Evaņģēlija 14. nodaļa ir pareiza vai nē? Kā lai es zinu, vai Jāņa Evaņģēlija 3. nodaļa ir pareiza vai nē? Kā lai es to zinu? Saprotat? Taču vienīgais veids, kā man var būt ticība Dievam, tas ir zināt, ka Bībele ir patiesa, un ticēt, ka Tā ir pareiza, un cieši pie Tās turēties. Kaut arī es To nesaprotu, es tik un tā rīkojos saskaņā ar to. Bet, kad uzrodas šādas pretrunas, tad es eju Dieva priekšā, lai to noskaidrotu. Un tas pats Eņģelis, ar kuru es satiekos vakara sanāksmē, ir tas pats, kurš man to iemācīja.

118 Un tā, tagad apskatīsim, kā tas ir. Lūk, Mateja Evaņģēlijs 28:19, uz brītiņu uzmanīgi to pavērosim. Tagad es paņemšu Apustuļu darbus 2:38, kur Pēteris sacīja: “Kungs Jēzus Kristus,” bet Matejs sacīja: “Tēvs, Dēls, Svētais Gars.” Tagad paklausieties. Vai tad Viņš sacīja: “Kristiet viņus

Tēva vārdā, Dēla vārdā, Svētā Gara vārdā?” Tā Viņš neteica. Tur nav teiks “vārdā, vārdā un vārdā”. Viņš arī neteica: “Kristiet viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara *vārdos*,” jo tas vispār nav saprātīgi.

119 Viņš sacīja: “Kristiet viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara *Vārdā* (v-ā-r-d-ā).” Vai pareizi? [Sanāksme saka: ”Āmen.”-Tulk.] Tēva, Dēla un Svētā Gara (tur ir saiklis un, un, un) Vārdā, nevis vārdos. Nevis Tēva vārdā, Dēla vārdā, Svētā Gara vārdā; nevis Tēva, Dēla un Svētā Gara *vārdos*; bet gan Tēva, Dēla un Svētā Gara *Vārdā* (v-ā-r-d-ā, tas ir vienskaitlis).

120 Un tā, kurš no tiem ir tas pareizais vārds, kurā ir jākrīsta? Tas ir *viens* Vārds. Kurš tas ir? Vai Tēvs ir tas īstais vārds? Vai arī Dēls ir tas īstais vārds? Vai arī Svētais Gars ir tas īstais vārds? Kaut kur taču šis vārds ir. Vai pareizi? [Sanāksme saka: ”Āmen.”-Tulk.]

121 Labi, tad es gribu jums kaut ko pajautāt. Ja tas vārds... Tātad, ja Jēzus sacīja: “Kristiet viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā...” Cik daudzi tic, ka Jēzus tā sacīja? [”Āmen.”] Tie ir Svētie Raksti. Mateja 28:19. Tēva, Dēla... [Brālis Branhams runā ar kādu no malas-Tulk.][Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.]

122 Un tā, “Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā”. Tagad paklausieties, brāļi. Nevienam nav vārds “Tēvs”, jo Tēvs nav [personas] vārds. Tas ir nosaukums. Nevienam nav vārds “Dēls”, jo Dēls tas ir nosaukums. Nevienam nav vārds “Svētais Gars”. Tas ir tas, kas Tas ir.

Vienrīt es to stāstīju kalpotāju brokastīs, un viena sieviete... ārpus kārtības, protams, ikviens, kurš šādi kaut ko pārtrauc... Viņa sacīja: “Pagaidiet mirklīti! Lūdzu piedošanu!” Sacīja: “Svētais Gars ir [personas] vārds.”

Es sacīju: “Tas ir tas, kas Tas ir. Es esmu cilvēks, taču mans vārds nav Cilvēks. Tas ir Svētais Gars! Tas nav Viņa vārds. Tas ir tas, kas Viņš ir. Tas, protams, ir lietvārds, taču tas nav Viņa vārds.”

123 Tātad, ja Viņš sacīja: “Kristiet viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā,” bet ne Tēvs, ne Dēls, ne arī Svētais Gars nav personvārds, tādā gadījumā, kāds ir šis *vārds*? Mēs vēlamies to noskaidrot.

124 Un tā, ja būsiet uzmanīgi, mēs to visu varam ieraudzīt šajā vienā vietā un mēs iestrādāsim nedaudz laika...tas ir, es gribēju teikt, ietaupīsim nedaudz laika. Un tā, skatieties, Mateja Evaņģēlijs 28:19. Es nesaku, ka... Varbūt kādam no jums, brāļi un māsas, tā reiz ir gadījies. Varbūt kādu dienu tu paņēmi rokās kādu grāmatu, atšķīri tās beigas, un tur bija teikts: “Un kopš tā laika Jānis un Marija dzīvoja laimīgi.” Nu, bet kas tad ir šis Jānis un Marija? Kas ir...? Kas ir šis Jānis un Marija, kuri kopš tā laika dzīvoja laimīgi? Ir tikai viens veids, kā jūs varat uzzināt, kas bija Jānis un Marija. Ja tev tā ir mīkla, tad atšķir sākumu un izlasi grāmatu. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Atgriezies pirmajā lappusē un izlasi to visu, un tā pateiks tev, kas ir Jānis un Marija.

125 Nu, ja jau Jēzus sacīja...Jēzus Kristus, Dieva Dēls, kurš sacīja: “Tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā,” bet ne Tēvs, ne Dēls un ne Svētais Gars nav [personas] *vārds*, tad tā ir mīkla, un būs labāk, ja atgriezīsimies uz šīs grāmatas sākumu.

126 Un tā, atšķirsim Mateja Evaņģēlija 1. nodaļu, un tur arī sāksim. Tur ir uzskaitīti raduraksti, un tas turpinās līdz 18. pantam. Tagad skatieties, lūk, tagad mazu brītiņu uzmanīgi paskatieties. [Brālis Branhams ilustrē, izmantodams trīs priekšmetus-Tulk.] Šis ir Tēvs, pa labi no manis. Šis, vidū, ir Dēls; bet šis ir Svētais Gars. Un tā, šis ir Jēzus Kristus Tēvs. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Jēzus Kristus Tēvs ir Dievs. Vai mēs visi tam ticam? [“Āmen.”] Labi. Un tā, Mateja 1:18 ir teikts:

Bet Jēzus Kristus piedzimšana notika tā: kad Viņa māte Marija bija saderināta ar Jāzepu, notika, pirms tie nāca kopā, ka viņa kļuva grūta no... [Brālis Branhams ietur pauzi, un sanāksme saka: "...no Svētā Gara."-Tulk.] (Bet es biju domājis, ka Viņa Tēvs bija Dievs!)

(Viņa dzemdēs Dēlu, un Tā vārdu tev būs saukt JĒZUS)

Bet Jāzeps, viņas vīrs, būdams taisns un negribēdams viņai darīt kaunu, taisījās

viņu slepeni atstāt.

Bet, viņam tā savā prātā domājot, redzi, Tā Kunga eņģelis parādījās sapnī un sacīja: "Jāzēp, tu Dāvida dēls, nebīsties Mariju, savu sievu, ņemt pie sevis, jo, kas viņā iedzimis, ir no Svētā Gara.

127 Es biju domājis, ka Viņa Tēvs bija Dievs. Un tā, brāļi, vai tad Viņam bija divi Tēvi? Tā nevar būt. Ja tā bija, tad Viņš bija ārļaulības bērns, un kāda tādā gadījumā ir mūsu reliģija? Jums ir jāatzīst, ka Dievs Tēvs un Svētais Gars ir viens un tas pats Gars. Protams, ka Viņš ir. Protams, tas ir tas pats Gars. Lūk, mēs sākam to redzēt.

Viņa dzemdēs Dēlu, un Tā vārdu tev būs saukt JĒZUS, jo Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem.

Bet viss tas ir noticis, lai piepildītos... (es citēju Rakstus, jūs kalpotāji, to zināt) ...ko Tas Kungs runājis caur pravieša muti, sacīdams:

redzi, jaunava būs grūta un dzemdēs Dēlu, un Viņa vārdu sauks Imanuēls, tulkojumā... [Brālis Branham ietur pauzi, un sanāksme saka: "...Dievs ar mums."-Tulk.]... Dievs ar mums."

Vai pareizi? [Āmen.] Tātad, kāds ir Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārds? [Brālis saka: "Jēzus Kristus."-Tulk.] Bet protams. Lūk, kāpēc Pēteris kristīja Jēzus Kristus Vārdā.

128 Man neinteresē, vai tu esi kristīts Šaronas rozēs [narcises], ielejas lilijas vai Rīta Zvaigznes vārdā. Arī tie ir nosaukumi. Ja tava sirds ir pareiza attiecībā uz Dievu, Viņš zina tavu sirdi.

Taču tagad...lūk, es esmu to izteicis.

Un tā, es sacīju...lūk...

Brālis Sizms sacīja: "Lūk, pats par sevi saprotams!" Protams, tas izklausījās pēc vieninieku teiktā, tāpēc viņš tam pilnībā piekrita.

129 Un tā, es sacīju: "Lūk, tagad es gribu pateikt kaut ko tev." Es sacīju: "Lūk, es gribu tev pierādīt, ka šie...ka tie abi vīri sacīja vienu un to pašu. Lūk, Matejs sacīja: 'Tēva Vārdā...' Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Labi. Pēteris sacīja: 'Tā Kunga Vārdā...' Matejs 28:19 saka: 'Tēva Vārdā...' Bet Apustuļu darbos 2:38 ir teikts: 'Tā Kunga Vārdā...'"

130 "Dāvids sacīja: 'Kungs teica manam Kungam.' [Jaunā Latviešu Bībele 110 Psalm-Tuk.] Kas tas bija? Tēvs un Kungs ir viens un tas pats. Dāvids sacīja: 'Kungs teica manam Kungam, sēdi pie Manas labās rokas.' Redzat? – Tēva vārdā – Kunga vārdā. Un Matejs sacīja: 'Dēla vārdā,' bet Pēteris sacīja: 'Jēzus vārdā.' Kas ir šis Dēls? – Jēzus. Matejam bija: 'Svētā Gara vārdā,' bet Pēteris sacīja: 'Kristus (Logoss) vārdā.' Tēvs, Dēls, Svētais Gars: Kungs Jēzus Kristus. Nu, vēl pilnīgāk nav iespējams. Redzat?"

Brālis Sizms man sacīja...brālis Sizms, 'vieninieku' brālis, viņš sacīja: "Brāli Branham, tas ir pareizi, taču," sacīja viņš, "tas taču ir tieši tas."

Es sacīju: "Tādā gadījumā, 'tieši tas' ir tas". Tā tas ir. Es sacīju: "Ja tas ir tieši tas, tad tieši tas ir tas. Par ko tad jūs ķildojaties?" Un tā es sacīju: "Ļaujiet man jums, brāļi, kaut ko ieteikt. Ja es kristīju kādu cilvēku, lūk, ko..."

131 Es sacīju: "Lūk, šeit ir doktors Ness..." Nesen kāds no jums, brāļi, stāstīja, ka pazina doktoru Nessu. Nu, teiksim... Lūk, šeit ir brālis Hiks, viņam ir...manuprāt, tev ir doktora grāds. Vai pareizi? Labi.

132 "Tātad," es sacīju, "ja doktors Ness, kurš sēž šeit..." Es sacīju: "Ja es gribētu...lūk, kad es kristu cilvēku ūdenī, es to atzīstu tāpat, kā arī viņš," es sacīju, "tie ir nosaukumi jeb tituli, kas attiecās uz Viņa personas Vārdu, un..." Es teicu: "Jā, brāļi no Asamblejām izmanto nosaukumus, bet brāļi no 'vieniniekiem' izmanto personas Vārdu." Es sacīju: "Tagad es pierādīšu, ka jums abiem diviem nav taisnība, bet man ir!" (Jūs zināt, kā vajag izturēties, kad cilvēki atrodas tādā sasprindzinājumā, tad reizēm ir vajadzīga neliela humora izjūta, lai viņus nomierinātu. Saprotat?) Un tā, es sacīju: "Es jums pierādīšu, ka jums abiem diviem nav taisnība, bet man ir!"

133 Es sacīju: "Lūk, ja es gribētu izturēties pret brāli Nessu ar cieņu, tad es teiktu...vai arī, pret brāli Heksu šeit, un es teiktu: 'Hiks!' Vai tad tas skanētu laipni? -- Nē. Bet, ja es sacītu: 'Doktor! Ei, doktor!' Kā tad tas būtu? Nu, tas izklausās necienīgi, vai ne?" Un tā, es sacīju: "Tieši tā darāt jūs brāji no Asamblejām. Saprotat? Kad jūs, brāji no Asamblejām, sakāt: 'Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā,' jūs vienkārši sakāt: 'Cienījamā doktora vārdā'."

134 Un es teicu: "Bet jūs, '*vieninieku*' brāji, kad jūs kristāt, jūs sakāt: 'Jēzus...!'" Viņi neizmanto... *Tikai Jēzus* kustība izmanto tikai personas vārdu "Jēzus". Ir daudzi Jēzi, bet ir Tas Kungs Jēzus Kristus, saprotiet. Daudzi krista Jēzus Vārdā, es noteikti to neatbalstu, tas nav Rakstos. Paskatieties uz pirmavotu, vai tad tas nav "Kungs Jēzus Kristus"? Protams. Viņš ir Kungs Jēzus Kristus. Ir daudzi Jēzi, protams. Bet Kristus nozīmē "Svaidītais".

135 Es sacīju: "Lūk, ja es to pašu gribētu teikt brālim Nessam, vai tad izklausītos pareizi, ja es teiktu: 'Ei, Ness!'" Es sacīju: "Lūk, tieši tā to sakāt jūs no *vieniniekiem*." Saprotat? Vai tad tas būtu cienīgi attiecībā pret cilvēku, kurš ir mācījies un saņēmis doktora grādu? Ja viņš dēļ tā ir centīgi mācījies, tad viņu būtu jāsauc tādā titulā."

Un es sacīju: "Bet, ja es teiktu: 'Ej, doktor,' vai tad tas neizklausītos pārāk sekli, lai kalpotāji šādi vērstos viens pie otra?" Es teicu: "Tieši to dariet jūs, nosaucot tikai titulus jeb nosaukumus."

136 Un es sacīju: "Kad es ievedu cilvēku ūdenī... Es tur aizeju un izvaicāju viņu, un parunājos, uzzinu viņa vārdu un kas viņš ir, un viņa ticību. Pēc tam es lūdzu Dievu un saku: 'Tēvs, kā tu pavēlēji mums iet pa visu pasauli un darīt par mācekļiem visas tautas... (jūs, brāji zināt, ka tas ir pirmavots) ...darīt par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, mācīdami tās ievērot visu, ko Tu... visu, ko Tu mums esi iemācījis.' Un tad es saku: Balstoties uz ticību, ko tu esi apliecinājis, balstoties uz tavu grēksūdzi un tavu ticību Dieva Dēlam, es tevi kristu, mans mīļotais brāli, Kunga Jēzus Kristus Vārdā.'" Es sacīju: "Lūk, kādā veidā es kristīju. Es vienlaicīgi atzīstu arī Viņa titulus jeb nosaukumus, jo Viņš bija gan Tēvs, gan Dēls, gan Svētais Gars. Bet Jēzus to pateica tādēļ, ka..."

137 Tagad paskatieties. Ja tas tā nav, tad jūsu Svētajos Rakstos jums ir pretruna. Jums ir pretruna. Un ko jūs domājat darīt, kad... Kā būtu, ja šis budistu brālis pieceltos un vaicātu: "Kā tad ar to?" Ko tad viņi teica (kad viņi man to izstāstīja), kad tas indiāņu brālis meta izaicinājumu Morisam Rīdhedam, un teica viņam: "Kā ir ar Marka 16. nodaļu?" Viņam bija jāatkāpjas.

Jums ne no kā nav jāatkāpjas! Tas ir Dieva Vārds! Stāviet ar To! Vienkārši lūdziet, saņemiet atklāsmi. Tas viss darbojas vienādi. Redziet, viņi abi runā par vienu un to pašu.

138 Un tā, ne titulus un ne sekli. Es sacīju: "Lūk, es Viņu atpazīstu. Viņš bija Tēvs, nevis kāds cits dievs. Viņš bija Dēls, nevis kāds cits dievs. Tas pats Dievs! Tās ir trīs funkcijas, darbības. Dievs kā Tēvs (ja gribat varat to nosaukt par laiku, kad Dievs bija Tēva stāvoklī), Dievs kā Dēls, un tas pats Dievs tagad mūsos: 'Es būšu ar jums,' ('Es', personas vietniekvārds), 'Es būšu ar jums'. Lūk, jūs redzat, ka tās ir trīs funkcijas, nevis trīs Dievi."

139 Un tā, brāji, ja mācekļi to nekad neizmantoja, un vēlāk... Es pret to neko nesaku. Tas ir labi. Es sacīšu tā: ja te iznāktu cilvēks, kas būtu kristīts Šaronas Narcises, Ielejas Lilijas un Rīta Zvaigznes vārdā, un ticētu Jēzum Kristum kā savam Glābējam, es teiktu: "Lai Dievs tevi svētī, brāli! Iesim tālāk!" Tik tiešām. Jo, ja tava sirds nav kārtībā, tad tu noteikti neesi kārtībā. Tieši tā. Tavai sirdij ir jābūt pareizai.

140 Un es sacīju: "Tagad paskatieties. Ja es sveicinātu brāli Nessu, tad es teiktu: 'Cienījamo doktor Ness'. Tieši tā. Viņš ir kalpotājs. Pret viņu ir jāattiecas kā pret cienījamu. Viņš ir mācījies un daudz mācījies. Viņam ir doktora grāds, tāpēc viņu vajadzētu saukt par 'doktoru'. Tas ir viņa tituls, nosaukums. Un tomēr viņa vārds ir Ness. Es neteiktu 'Ei, Ness! Ei, doktor!' Nē, tas nebūtu pareizi. Es teiktu: 'Godājamo doktor Ness.' Lūk, kā es Viņu saucu, saprotiet, kas Viņš ir: Tēvs, Dēls un Svētais Gars, Kungs Jēzus Kristus."

Un es sacīju: "Ja es kādreiz kristu kādu no jūsu draudzēm, tad kristu viņus, lūk, tādā veidā." Es vaicāju: "Vai jūs pieņemtu tādu cilvēku, brāli Ness?"

Viņš teica: "Protams. Jo viņš bija kristīts Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā."

Es jautāju: "Vai jūs pieņemtu tādu cilvēku, brāli Sizm?"

Viņš atbildēja: "Protams, jo viņš bija kristīts Jēzus Vārdā."

141 Es sacīju: "Bet kas tad ar jums notiek, brāji? Kāpēc jūs to nepieņemat un nesalaužat sienas, aiz kurām ir šie nabaga cilvēki. *Vieninieki* grib...patiešām, viņu sanāksmes, viņi vēlas pielūgt Dievu kopā ar Asamblejām. Un Asambleju sanāksme vēlas pielūgt kopā ar *Vieniniekiem*, tā domā brālība. Tāda ir viņu nostāja. Taču, kamēr vien velns panāk, lai viņi cīnās...

142 Un tā, vai jūs, brāji, saprotat, ko es gribu pateikt? Lūk, kurp es virzos – uz Jēzu Kristu un uz Jēzus Kristus Ķermeņa savienošānu. Lūk, kāds ir mans mērķis. [Sapulce saka: "Āmen."-Tulk.] Un es nesaku neko tādu kā: "Ei, jūs neesat kristīti Jēzus Vārdā! Jūs ejat uz elli." Lūk, tās ir muļķības.

143 Es pastāstīšu jums, kas viendien notika. Es biju Teksasā. Pirms aizbraukšanas... Un šie te brāji ir tam liecinieki. Manas sanāksmes organizatori bija 'Vieninieku' draudze, septiņdesmit divas draudzes. Un tanī vakarā es uz platformas aicināju brāli Petiju, brāli no Dieva Asamblejām. Jūs zināt, ka tā ir patiesība. Tas ir dārgs brālis, brālis Pettijs, ja kāds no jums viņu pazīst, no Bjūmontas, Teksasas štatā. Viņš ir viens no jaukākajiem cilvēkiem, kādus esmu satīcis. Viņa sieva atgriezās no katoļiem, patiešām svēta sieviete. Viņš ir īsts Dieva vīrs.

144 Pasakiet, vai ir kāds vēl jaukāks cilvēks par Roju Vitu no Dieva Asamblejām! Pieminiet jebkuru no šiem vīriem, paskatieties, visi šie brāji, kurus es šeit pazīstu. Lūk, brālis no Filadelfijas draudzes, un brāji no Dieva Asamblejām un... Kur ir vēl jaukāki cilvēki? Nosauciet man vēl patīkamāku cilvēku nekā Džeks Mors. Nosauciet! Viņš ir no, kā viņi to sauc... Viņi ir no turienes. Viņš nav radikālis. Jūs sastapsiet radikālos abās pusēs, un tieši uz to norāda cilvēki, un tieši uz to norāda velns. Bet viņi visi ir Dieva vīri. Dievs viņiem ir devis Svēto Garu.

145 Ja nebūtu Dieva žēlastības, tad mums visiem būtu beigas, ar visiem mūsu strīdiem. Pilnīgi pareizi. Taču Dieva žēlastība mūs visus sasaista kopā. Nav brīnums, ka mēs varam dziedāt: "Lai svētīta tā saite, kas mūsu sirdis kristīgā mīlestībā sien." Lūk, kas mums ir vajadzīgs.

146 Un vai zināt ko? Man pazvanīja galvenais tās draudzes vadītājs un sacīja: "Vai tu zini, ko tu izdarīji vakar vakarā?" (Tas bija mans otrais vakars tajā vietā.)

Es jautāju: "Ko?" Es sacīju: "Mums bija brīnišķīga sanāksme."

Viņš teica: "Tev aiz kanceles stāvēja grēcinieks."

Es sacīju: "Es to nemaz nezināju. Kurš tas bija?"

Viņš teica: "Tas misters Pettijs."

"Ak," es sacīju, "grēcinieks? Kā tā? Viņš taču ir sludinātājs no Dieva Asamblejām, brālis."

Viņš sacīja: "Jā, bet viņš tomēr ir grēcinieks, jo viņš ir nepareizi kristīts."

Es sacīju: "Brāli, es tevi lūdzu, pasaki kāpēc?" Es sacīju: "Viņam taču ir Svētais Gars."

Viņš sacīja: "Brāli Branham, ko teica Pēteris? 'Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu.' Tāpēc grēki nevar tikt piedoti līdz tam brīdim, kamēr cilvēks nav kristīts Jēzus Vārdā."

Es sacīju: "Vai tāda ir tā formula, mans brāli?"

Viņš sacīja: "Tāda ir tā formula."

Es sacīju: "Tad jau Apustuļu Darbu grāmatā 10:49 Dievs Pats ir sagrozījis Savu plānu, jo 'Pēterim vēl runājot, Svētais Gars nāca pār visiem, kas šos vārdus dzirdēja,' redzi, bet viņi vispār nebija kristīti. Vai tad Dievs deva Svēto Garu cilvēkiem, kuri pat nebija atgriezušies?" Es jautāju: "Un kur jūs esat tagad?"

Viņš sacīja: "Vai zini, ko mēs izdarīsim? Mēs uzzīmēsim apli, bet tevi atstāsim ārpus mūsu apļa robežām."

148 "Tādā gadījumā," sacīju es, "es uzzīmēšu vēl vienu apli, un iezīmēšu jūs atkal apļa iekšpusē." Es sacīju: "Jūs nevarat mani uzzīmēt ārpusē, jo es jūs mīlu. Jūs to vienkārši nevarat." Es sacīju: "Ir pārāk daudz jūsu brāļu, kuri mani mīl un man tic." Es sacīju: "Viņi tik un tā nāks. Viņi nāks, un jūs nevarat uzzīmēt mani ārpusē. Ja jūs mani uzzīmēsiet ārpusē, es

atkal uzzīmēšu jūs iekšpusē." Es sacīju: "Kad jūs uztaisāt vienu apli, Dievs Savā žēlastībā ļauj man uzzīmēt citu un atkal jūs esat iekšā." Tā ir pareizi, iezīmējiet viņus atkal iekšā.

149 Brāli, ak, lai es pasaku to Kristus Vārdā. Man ir... Es zinu, ka es tērēju laiku. Ir jau gandrīz...drīz ir jābeidz, man šķiet, taču atļaujiet man to pateikt. Lūk, es sacīju tam cilvēkam: "Es ietu kopā ar tevi, kamēr vien tu sludinātu Rakstus, un būtu mīlestība, un ticētu, ka...un sludinātu un teiktu, lai tu kristī cilvēkus nevis Jēzus vārdā... tikai Jēzus. Nē. Es, protams, to neatbalstītu, jo es pazīstu vairākus Jēzus. Es pazīstu tādus Āfrikā un dažādās vietās, cilvēkus, kuriem vārds ir Jēzus. Bet, ja jūs izmantojat izteicienu 'mūsu Kungs Jēzus Kristus', es tajā iešu kopā ar tevi. Tas ir pareizi. Es būšu tev cieši līdzās. Es domāju, ka tev vajadzētu sākumā likt 'Tēvu, Dēlu un Svēto Garu', lai tas būtu pareizi". Es sacīju: "Manuprāt, to vajadzētu darīt šādi."

Taču viņš sacīja: "O, nē-nē! Tā ir atgriešanās pie trīsvienības."

150 Es sacīju: "Tā nav trīsvienība. Tas ir viens Dievs trīs funkcijās, darbībās." Tā nav trīsvienība, tie nav trīs Dievi. Mums nav nekādu trīs Dievu. Protams, nav. Tādas lietas nav. Bībele tā nemācīja, un ir tikai viens Dievs. "Klausies, ak, Izraēl, Es esmu tas Kungs jūsu Dievs." Viens Dievs! Pirmais bauslis: "Tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā." Protams, Viņš ir viens Dievs, nevis trīs. Bet tā ir katoļu versija par to; un tā pārgāja no katoļiem uz luterāņiem un tālāk, un tālāk, un šodien lielākoties visi cilvēki tic, ka mums ir trīs Dievi.

151 Un to jūs nekad... Tāds Evaņģēlijs nekad neies pie Jūdiem (kā es vienrīt pravietoju vienam ebreju misionāram). Jūs nekad neiedosiet ebrejam trīsvienīgu dievu. Jums tas neizdosies. Viņš nav... Viņš zina ko labāku. Redziet, viņš par Bībeli zina vairāk kā tikai to. Ebrejam Viņš nekad nebūs trīsvienīgs Dievs. Ja jūs pateiksiet viņam, ka Tas ir tas pats Jehova, tad viņš uzreiz to pieņems. Protams! Tā tas ir. Saprotat?

152 Un es ticu tam visam. Kā teica Jāzeps: "Brāļi, nedusmojieties uz sevi, jo to izdarīja Dievs." Saprotat? Jo tas bija tāpēc, lai tas gaidītu līdz šim laikam. Tas arī viss, jo mūsu pagānu periods teju teju beigsies. Jā, es tam ticu no visas savas sirds.

153 Un tā, vai jūs redzat, mani brāļi? [Sapulce saka: "Āmen."-Tulk.] Es cenšos pie kaut kā pievest. Ka šī cilvēku, šo vīru, grupa, kuriem ir Svētā Gara kristība... Eimijas Makfersones grupa, ko viņa izdarīja? Sākumā, manuprāt, viņa bija *Vieniniekos*, pēc tam izgāja ārā un kļuva par Asambleju. Bet pēc tam, pavisam nesen, izgāja un noorganizējās vēl citādāk, izveidoja mazu grupiņu.

154 Es sēdēju O. L. Džegersa sanāksmē. Jā, mēs visi zinām O. L. Džegeru. Viņa tēvs palīdzēja nodibināt Dieva Asambleju galveno padomi. Jā, Džegers ir liels cilvēks. Viņš ir liels sludinātājs. Nesen es ar viņu sarunājos, es sacīju: "Brāli Džegers, ja es spētu sludināt tā kā sludini tu, tad man pat nebūtu dziedināšanas kalpošanas." Bet viņam bija visas tās asinis un vīns, un tamlīdzīgas lietas, kad viņš tur vēl tikai sāka. (Piedodiet, brāļi, ja es ar to aizskaru jūsu jūtas.)

155 Tas ir labi. Dievs var izdarīt tā, ka parādīsies asinis, parādīsies vīns vai parādīsies eļļa, ko Viņš vēlēšies. Taču tas neatlaiž grēkus! Nē, it nemaz. Nē. Jēzus Kristus Asinis nekad nezaudēs savu spēku, kamēr visa atpirktā Dieva Draudze nebūs izglābta, lai vairs negrēkotu!

156 Es sacīju: "Vai brālis Džegers?" Es viņam piezvanīju (un es biju pie kristīgajiem uzņēmējiem). Es sacīju: "Vai brālis Džegers?"

Viņš pavaicāja: "Kur tad tu atrodies?" Es biju vecā lētā viesnīcā. Viņš sacīja: "Vai tu gribi teikt, ka viņi iebāza tevi tur?"

157 Es sacīju: "Tā bija mana vēlēšanās. Kad es biju pie tevis," sacīju es, "ko tu izdarīji? Tu mani iekārtoji *Statlers* viesnīcā, un man vienkārši bija jāpaliek stūrī. Tu nosēdināji mani pie galda, un es nezināju, kuru nazi lai lieto, un visu pārējo. Es tur pastaigājos bez smokinga, un viņi gribēja mani izmest." Es sacīju: "Es nezināju, kā man uzvesties."

Viņš sacīja: "Es paņēmu tevi no turienes un iekārtošu šeit, ja jau viņi ir tik nabadzīgi."

Es sacīju: "Nē, ser. Viss, ko es gribu, ir kopā ar tevi notiesāt bifšteku, ja vien tu izmaksāsi."

Viņš sacīja: "Labi."

158 Un tā, mēs atnācām uz to vietu un apsēdāmies. Un es sacīju: "Brāli Džegers, es,

protams, apbrīnoju tavu..." Viņš man ir ļoti dārgs draugs, dārgs brālis. Un man bija maza viņa brošūra, un viņš...kur viņam bija tā sieviete, kura tikko bija atbraukusi no ārzemēm, kurai uz rokām bija asinis un viss kas tāds. Un tā, es to biju paņēmis līdzi. Es vienkārši gribēju, lai viņš reiz no tā atsakās. Un toreiz man tas bija tieši tur uz viņa...viņa papīra. Jūs zināt.

Es sacīju: "Es esmu pamanījis, kurp tu dodies, tu gatavojies uzsākt un taisīt lielu atmodu." Jo uzņēmēji bija mani turp aicinājuši uz turieni, protams...

159 Izskatījās, it kā cilvēki zinātu. Ja Svētais Gars var atklāt uz platformas, vai tad Viņš nevar pateikt man, kas notiek dažādās vietās, brāji? [Sapulce saka: "Āmen."-Tulk.] Es jums varu vārds vārdā pateikt, un to apstiprinās brālis Karlsons un, lūk, šis brālis šeit. Vakar es sēdēju sanāksmē un pastāstīju šiem brāļiem, kas notiks šeit šajā rītā. [Brālis saka: "Jā, ser."-Tulk.] Pareizi. Tieši tā. ["Āmen."] Redzat? Jo Svētais Gars mani pamodināja un teica: "Nostājies pie loga." Es palūkojos, logs... Un Viņš man to precīzi parādīja. Es sacīju: "Lūk, brāji..." [Brālis saka: "Tieši tā bija."] Redzat? Nu, viņiem tas būtu jāzina.

160 Ne pārāk sen šeit pie Čataukvas piecēlās kāds cilvēks un sacīja: "Brālis Branhams ir pravietis." Es neapgalvoju, ka es esmu pravietis. Taču viņš sacīja: "Brālis Branhams ir pravietis, kad pār viņu ir nonācis atpazīšanas gars, bet," viņš sacīja, "ak, viņa mācība ir inde. Esiet ar to piesardzīgi."

161 Es nodomāju, kā gan izglītots cilvēks var runāt tādas lietas. Ko nozīmē "pravietis"? -- "Vārda dievišķais skaidrotājs." Tā Kunga Vārds nāca pie pravieša. Saprotat?

162 Tas taču nav ne šis ne... Saprotat? Bet brālis Džegers tik un tā... Un es sacīju: "Es lasīju par to sievieti, kurai uz rokām bija asinis."

"O-o", viņš sacīja, "brāli Branham, tādu fenomenu tu vēl neesi redzējis!"

Es sacīju: "Brāli Džeger, es mīlu tevi. Sākumā es gribu ielikt savu roku tavējā. Pateiksim, ka mēs esam brāji."

Viņš sacīja: "Protams. Kas par lietu?"

Es sacīju: "Tu esi viens no spēcīgākajiem sludinātājiem, kādus es zinu. Dieva rokās tu esi tāds instruments!"

Viņš sacīja: "Pateicos tev, brāli Branham. Tu tik tiešām esi pazemīgs."

163 Es sacīju: "Es to nesaku, lai būtu pazemīgs. Es to saku, jo es tā domāju. Tu esi Dieva kalps, taču," es sacīju, "brāli Džeger, kamēr tu ne... Tu pārāk daudz novirzies; tev nav līdzsvara tajā, par ko tu runā. Tu pamatojies..."

164 Un tieši tas notiek ar daudziem no jums Dieva Asamblejās un citiem cilvēkiem tajos dziedināšanas dievkalpojumos. Es jūs nevainoju. Ir tik daudzi, kurus sauc... Un, lūk, Tomijs ir labs brālis, un mēs zinām, cik stingri viņš stāv. Bet šodien valstī tik daudz kas notiek zem Dievišķās dziedināšanas nosaukuma, ka nav brīnums, ka jūs negribat pilsētā atbalstīt sanāksmes. Viņi atbrauc, izspiež cilvēkiem naudu un aizbrauc, un ko viņi ir ieguvuši? Neiedod cilvēkiem ne druciņas vairāk, kā jūs no platformas, no jūsu pašu kanceles. Un jums ir taisnība, brāji. Es jums saku, jums ir taisnība.

165 Tas ir vienkārši kā... Es lasīju Mārtaņa Lutera vēsturi. Tur bija teikts: "Nebija nekas noslēpumains tajā, ka Mārtaņš Luters spēja protestēt pret Katoļu baznīcu un izspruka sveikā," (jūs esat lasījuši vēsturi), "bet gan tajā, ka Mārtaņš Luters spēja turēties pretim tam fanātismam, kas sekoja viņa atmodai, lūk, kur bija noslēpums." Kad notiek fenomenālais, tam seko neapgraizītie, tieši tā, kā tas bija Ēģiptē. Un tas vienmēr uz zemes ir radījis nemierus. Mēs to uzzinājām, kad nokļuvām tur... Un kā vēl, pacēlās Korahs, un Dievam tas bija jāiznīcina. Taču, brāji, es jūs nevainoju.

166 Brālis Džegers tur sēdēja un centās man iestāstīt, ka to darīja Svētais Gars, un sacīja... Un turklāt man tas bija uz viņa paša papīra... Es sacīju: "Brāli Džegers," es sacīju, "man ir septiņu klašu izglītība, bet tu esi teoloģijas doktors un esi izmācījies par advokātu. Tu esi audzis tīrā, piedienīgā draudzē, Dieva Asamblejās. Tavs tēvs palīdzēja izveidot to ticību. Bet tu atkāpies, tā ir tava izvēle, taču," sacīju es, "kad kāds vēlas tā rīkoties, tā ir viņa darīšana. Es nenovelku šeit nekādas robežas. Taču, kad nonāk līdz tam, kad tāds instruments kā tu, kurš varētu iegūt Kristum tūkstošiem dvēseļu, ceļ savu kalpošanu uz sensācijas!"

167 Es teicu: "Brāli Džegers, tu esi uzbūvējis tādu kolonnu – ja tev nebūs līdzsvara, tad pavisam drīz tā sagāzīsies. Tev ir jāpamato ar Rakstiem tas, par ko tu runā."

Viņš sacīja: "Tādi Raksti ir."

Es sacīju: "Uzrādi!"

Viņš sacīja: "Nu, brāli Branham, to dara Svētais Gars."

168 Es sacīju: "Parādi man Rakstos, kur ir teikts, ka Svētais Gars kādreiz būtu no kāda tecinājis asinis un visu ko tamlīdzīgu. Vienkārši parādi to man; no viņiem tek elļa. Tu sacīji, ka tā bija elļa Dievišķajai dziedināšanai. Un tu sacīji, ka šīs sievietes asinis būs tautu glābšanai." Es sacīju: "Ja tas ir tā, tad kas ir noticis ar Jēzus Kristus Asinīm? Tās tiek aizvietotas. Un jebkas, kas ir pret Tām, tas ir 'anti'. Un tas ir pret Tām." Es sacīju: "Tas kļūst par antikrista mācību."

"O-o,"-viņš teica,-"brāli Branham, reiz tu to iemācīsies."

Es sacīju: "Es ceru, ka es nekad neiemācīšos kaut ko tādu. Redzi, brāli," es sacīju, "es mīlu tevi, un tu esi mans brālis." Un es sacīju: "Brāli Džegers, tu drīz uzrāpsies uz tāda zara, no kura vairs nevarēsi tikt zemē! Atgriezies savā draudzē un atgriezies pie Evaņģēlija un stāvi ar to." Es sacīju: "Nebūvē to uz sensācijām." Es sacīju, ka tas...

170 Tagad viņš ir ticis... Viņš kristī uz Mūžīgo Dzīvību, jūs zināt: "Katru reizi, kad jūs kristieties, jūs atkal kļūstat par jaunu sievieti vai jaunu vīrieti. Un tas būs... Jūs nekad nemirsiet." Tāpēc viņš jau atrodas zara galā. Un tie Nāves jūras vitamīni...

171 Redzat? Taču tieši tā tas ir, brāji. Tas sākas ar tām mazajām sensācijām, bet jūs vīri, kuri esat šeit un kuriem ir šīs draudzes, jūs ļaujiet kaut kam tādām ienākt pilsētā. Taču ziniet, velns ir veikls, un viņš uzreiz ielien tādās lietās. Viņš ņemas ap to. Viņš tur sasaista cilvēkus un rada jucekli draudzē un pārējo. Taču tas nav tā.

172 Tātad, lūk, nav nozīmes, cik daudz jums ir taisnība, mani brāji, taču ir viena lieta, ko mēs palaižam garām un ciešam neveiksmi. Un tā, es to pateikšu un beigšu: nav svarīgi, cik daudz man ir taisnības un cik ļoti es esmu saskaņā ar Rakstiem, un cik daudz es zinu par Dieva Bībeli -- ja manā sirdī nav Dieva Gara, mīlestības pret visu cilvēci un pārējo, tad man jau no paša sākuma nebūs taisnības.

173 Lūk, 1. Vēstulē Korintiešiem 13. nodaļā Pāvils sacīja: "Ja es zinu visus Dieva noslēpumus un atziņas dziļumus, bet man nav mīlestības, tad es neesmu nekas. Un ja es runāju ar cilvēku un eņģeļu mēlēm..." (tās ir tās, ar kurām jūs runājat Dievam, un tādas vienmēr var tikt iztulkotas.) "Kaut arī es runāju ar mēlēm, ar neviltotām cilvēku un eņģeļu mēlēm, bet ja man nav žēlsirdības, mīlestības, tas man nelīdz nenieka." Tātad, ja es zinu visus Dieva noslēpumus un varu tos visus atklāt un salikt pa plauktiņiem, bet man nav mīlestības, tad kāds no tā labums? Un kad es...

174 Jēzus sacīja: "No tā visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs..." kad Asamblejām ir mīlestība pret *Vieniniekiem*, bet *Vieniniekiem* ir mīlestība pret Asamblejām... kad jums būs mīlestība savā starpā," ir tev ir taisnība vai nav. Un kamēr vien mērķis nav pareizs...precīzāk, kad vadmotīvs nav pareizs, tad jau no paša sākuma tev nav taisnība. Vai tad tā nav? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Saprotat? "Ja es runāju ar cilvēku un eņģeļu mēlēm, bet man nav mīlestības, tad es vēl neesmu nekas." Tāpēc, ka Dievs ir mīlestība. To mēs zinām.

175 Es ticu runāšanai mēlēs. Lūk, kāds sacīja: "Brālis Branhams netic sākotnējam pierādījumam." Es tagad gribētu ieviest tajā skaidrību, kopā ar jums. Es gribētu jums izstāstīt. Es ticu, ka tad, kad cilvēks saņem Kristu, viņš saņem Svētā Gara daļu. Tāpēc ka Jēzus Mateja Evaņģēlija divpadsmitajā nodaļā sacīja...piektajā nodaļā un 24. pantā Viņš sacīja... Nē, manuprāt tas ir apustuļa Jāņa 5:24. Viņš sacīja: "Kas Manus Vārdus dzird un tic Tam, Kas Mani sūtījis, tam ir Mūžīgā Dzīvība"... (Lūk, ir tikai viens Mūžīgās Dzīvības veids)... "un tas nenāk tiesā, bet no nāves ir iegājis Dzīvībā."

176 Un tā, es ticu, ka neviens nevar pats sevi aicināt. Ir vajadzīgs, lai viņu aicinātu Dievs. Un, ja Dievs viņu patiešām ir aicinājis... Lūk, mēs zinām, brāji, ka ir daudz cilvēku, kuri atrodas emocijās un domā, ka Dievs ir viņus aicinājis, taču viņu dzīvē drīz parādās...jūs to ieraudzīsiet. Taču, ja tevi ir aicinājis Dievs, nu, tad tu tur būsi un tu tur paliksi. Un tad, ja... Lūk, tā nav

baptistu mācība. Jūs to zināt. Es neticu rokas paspiešanai, šādi iegūstot mūžīgo drošību un visām tām lietām. Es tam neticu, nepavisam. Ja grib tam ticēt, nu, nekas pret to. Es joprojām sacīšu, ka viņi ir mani brāji.

177 Ja šorīt es palūgtu kūkas gabalu... (jo ir jau gandrīz pusdienlaiks)... varbūt man patīk ķiršu, bet tev ābolu kūka, taču mēs abi ēdam kūku. Saprotat? Tāpēc nav nekādas...kamēr vien mēs ēdam kūku. Tieši tādā veidā mēs ticam.

178 Ja tu gribi būt *vieninieks*, esi *vieninieks*. Ja tu gribi būt Dieva Asamblejas, tad esi Dieva Asamblejas. Ja tu gribi būt...lai kas tu arī nebūtu, baptists, prezbiterietis, bet esi tajā kristietis. Saprotat? Izpētiet to priekš sevis, bet neķilidojieties viens ar otru. Tāpēc ka visi šie sīkumi sasaistās kopā. Tā tas ir. Tie visi sasaistās kopā un nonāk tajā vienā vietā.

179 Un nav svarīgi, ko mēs darām, cik daudz brīnumu mēs varam paveikt, cik daudzus kalnus mēs varam pārbīdīt, lai kas tur arī nebūtu; kamēr mēs nenonākam līdz tai vietai, kur mēs mīlam, nevis izliekamies, bet mīlam viens otru. Kad mēs mīlam katru brāli, nav svarīgi, kādai draudzei viņš pieder, mēs viņu mīlam. Nevis tikai izliekamies, zinot, ka tā taču ir reliģiska doma: "Mums tas ir jādara," bet gan tāpēc, ka mēs mīlam. Mēs mīlam viens otru. Tad ir pacietība, atbalstot vienam otru.

180 Manuprāt, Vēstulē Kolosiešiem 3. nodaļā, apmēram devītajā pantā, kaut kur tur... Varbūt es nosaucu nepareizu Rakstu vietu, taču tur teikts, lūk, kas: "Pēc tam, kad mēs kļuvām par kristiešiem, mums nevajadzētu naidoties." Saprotat? Mums nevar būt ticība, kamēr mēs raugāmies uz cilvēka vaigu un godinām viens otru. Saprotiet, mēs nevaram to darīt, mums nebūs ticības. Mums ir jāgodina Dievs. Godājiet Viņu. Ticēt maniem brāļiem, protams, ir mīlestība, taču cieņa un gods ir attiecībā pret Dievu! Ticiet un uzticieties viens otram, un nemelojiet viens otram. Saprotat? Nerunājiet nepatiesību viens otram. Ja šorīt es jums saku: "Es jūs mīlu," tad man tā patiešām ir jādomā. Ja nē, tad es esmu liekulis! Tieši tā.

Lūk, brāji, visādā ziņā... Brāli Tomij, es ceru, ka neesmu pārāk aizkavējies. Pēc maza brītiņa brālim Tomijam ir kaut kas sakāms.

181 Taču es varētu pateikt sekojošo. Kad es nonāku jūsu vidū...lūk, kam es ticu: es ticu, ka Dievs, mūsu Tēvs apēnoja jaunavu, vārdā Marija, un radīja viņā Asins šūniņu, no kuras izauga un piedzima Jēzus Kristus, kurš bija Dieva Dēls, telts, kuras miesā Sevi ietēra Dievs, parādot Sevi mūsu vidū. Dievs bija Kristū, samierinādams šo pasauli ar Sevi. Es ticu, ka tā Asins šūniņa tika satriekta Golgātā, lai tiktu piedoti mūsu grēki. Un Gars izgāja no Viņa un atgriezās un nonāca pār Draudzi, lai Kristus, Svētais Gars... Kristus, Logoss... Svētais Gars caur kristību tagad ir mūsos, padarīdams mūs... Kristus sadalīja Pats Sevi, dodams Savu Dzīvību katram no mums, lai mēs, kā cilvēku grupa, varētu būt Dieva Draudze.

182 Un ne pārāk sen... Es mēdzu jāt uz zirga. Jūs to zināt. Mans Tēvs iejāja zirgus, ļoti meistarīgi. Es mēdzu jāt. Mēs ganījām lopus Arapaijo ielejā, tur, kur ir Nemierīgā upe, aiz Arapaijo ganībām. To ieleju par ganībām izmanto Herforda Asociācija. Un tajā ielejā fermeri...viņi tur var izaudzēt ļoti daudz zāles. Ja rančo saražoja tonnu siena, tad varēja izlaist ganībās govus, tur ĪstParkā, un varēja ganīt govus tajās... Un tur augšā ir daļa no manām izcilajām medību vietām. Es tur esmu ganījis daudzus gadus. Es joprojām tur aizbraucu pavasaros un rudenos, kad esmu brīvs, un jāju ar zirgu pa šiem aplokiem, vienkārši, lai varētu pabūt tur, jo man patīk jāt.

183 Un viscaur tajā ielejā ir fermeri, kuriem ir tiesības tur ganīt savus lopus. Un pavasaros es daudzas reizes esmu viņiem palīdzējis sadzīt lopus vienkop un dzīt tos. Un tur pārdzīšanas vietās ir nožogojumi, lai, ejot cauri ganībām, tie nevarētu iekļūt privātā teritorijā. Un tur stāv jātnieks un skaita šos liellopus, kad tie iet iekšā. Un es tur esmu sēdējis daudzas dienas, stundu pēc stundas. Skatos, garām iet mistera Grimsa bars, tiem nosaukums bija "*Dimanta Gabals*". Mūsējie saucās "*Titara Taka*", bet tiem, tieši aiz mums, "*Trijkājis*" un "*Džefrijs*" un tā tālāk.

184 Pēc tam, kad... Es biju pārmetis kāju (kā daudzi no jums zina) pāri sedliem un tur sēdēju, un vēroju to jātnieku, kā viņš tur stāvēja un skaitīja lopus. Es ievēroju vienu lietu. -- Lopa degzīmei viņš nepievērsa īpašu uzmanību, taču uz vienu lietu viņš gan skatījās: tā bija asins identifikācijas birka, tai bija jābūt tīrasiņu herefordas šķirnei, pretējā gadījumā tā nevarēja ieiet aiz nožogojuma, bet iededzinātajai zīmei nebija lielas nozīmes. Manuprāt, tieši tā būs arī Tiesā. Viņš nepētīs mūsu marķējuma zīmes, bet Viņš paskatīsies, kāda ir Asins birka.

185 Es esmu pieļāvis daudzas kļūdas, brāļi, un es esmu izdarījis tik daudz ko nepareizu. Un, ja kādreiz esmu pieļāvis ko tādu...vai arī jūs esat dzirdējuši, ka es kaut ko esmu pieminējis vai pateicis, kas jūs kaut kā aizvainoja, vai arī, ja šorīt es esmu pateicis kaut ko, kas jūs aizvainoja, tad es lūdzu jums kā brālim vai mātai kristiešiem, lai jūs man piedodat. Es tā negribēju. Es tikai izklāstīju jums savu sirdi, lai jūs to zinātu.

186 Ja kāds ir jākrīsta, tad jūs, brāļi, dariet to paši. Tas ir... Es to nedaru. Ja es kristītu, tad es kristītu tādā veidā. Tas ir pieņemami gan vieniem, gan otriem no jums. Jūs varat pieņemt tādu cilvēku, kas ir kristīts Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, un kristīts arī Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Tāpēc, ja es kādu kristītu...bet es to vēl neesmu darījis. Es kristu tikai pats savā draudzē, tikai cilvēkus, kas ir tur, un tieši tādā veidā ir kristīti cilvēki manā draudzē. Ja jūs paskatītos atpakaļ, tad tas bija sens misionāru rituāls...senais baptistu misionāru rituāls. Un tagad, ja... Tas ir tas.

187 Es ticu Dievišķajai dziedināšanai. Es ticu Svētā Gara kristībai. Es ticu, ka Svētais Gars runā mēlēs. Es ticu katrai dāvanai, ko Dievs ir devis Savai Draudzei. Es esmu par tām simtprocentīgi. Bet es domāju... Bet es neesmu par tām daudzajām super-dziedināšanām, kādas mums šodien ir it visur.

188 Šeit es gribētu kaut ko piebilst. Pirms kāda laika tur bija viens brālis... Nē, tas nebija mans dārgais brālis Tomijs Hiks, kuru es uzskatu par patiesu Dieva kalpu. Tas bija cits cilvēks citā zemē. Un tajā zemē gandrīz visu laiku bija "Dievišķais super-dziedinātājs! Super-dziedinātājs", ziniet, kaut kas tamlīdzīgs. Un es saņēmu vēstuli pēc tam, kad šim cilvēkam bija...no luterāņu draudzes. Mans sekretārs to zina, tas ir mūsu arhīvā. Es nesaucu šī cilvēka vārdu, jo tas nebūtu kristīgi, kaut arī es nepiekrītu viņa idejām. Taču ar to viss ir kārtībā. Es viņu mīlu. Viņš ir mans brālis.

189 Taču tas ir aizgājis tik tālu, ka ir vajadzīga jau kaut kāda sensācija, kaut kas uzpūsts vai kaut kas tamlīdzīgs. Un tas nav labi, brāļi. "Miesas vingrināšana ļoti maz ko dod." Un tā šis luterāņu kalpotājs uzrakstīja tam kalpotājam vēstuli, un viņš rakstīja: "Jūs, amerikāņu evaņģēlisti, kas braucat šurp ar visu to jūsu super-dziedināšanu katram..." (Tas izklausās kā sevis slavēšana, bet Dievs zina, ka man nav tādas domas)... "taču," sacīja viņš, "kad nomira mazā Debora Stedsklū, šis mazulītis... Bet viņas māte tajā dienā bija stāvējusi tur Kalifornijā, kur bija nomirusi tā mazulīte, viņa bija auksta. Un redzēja... Šis bērniņš tika ielikts brāļa Branhamā rokās, un viņš tur stāvēja un lūdza par viņu. Un bērniņš sāka brēkt un spārdīties ar kājiņām. Tad viņš tika atdots viņas rokās."

190 Tāpat viņš zināja arī par Meksikas gadījumu, kurš...mēs varam pamatot šo Pilnā Evaņģēlija biznesmeņu... Izziņa... Ir jābūt kaut kādai izziņai no ārsta. Kad torīt pulksten deviņos nomira tas mazais meksikāņu puisēns, bet bija jau vienpadsmit vakarā, ārsts izrakstīja miršanas apliecību. Brālis Espinoza, kuru daudzi no jums, no Dieva Asambleju brāļiem, pazīstat, tieši viņš saņēma šo izziņu no daktera, ka puisēns ir miris.

191 Bet es ieraudzīju vīziju virs šī ļaužu pūļa (kad divdesmit tūkstoši katoļu atnāca pie Kristus Mehiko pilsētā). Es sacīju: "Tikai neņemiet... Es nezinu vai tas mazulis... Es tikko kā redzēju vīziju." Un tur bija Billijs, cenšoties kopā ar trīsdesmit vai četrdesmit vietu ierādītājiem...viņi nespēja noturēt to sievieti ar to mazuli, kura centās iekļūt lūgšanu rindā. Viņa līda caur viņu kājām un visādi citādi.

192 Tāpēc galu galu es aizsūtīju Džeku Moru lejā. Es sacīju: "Ej, palūdz par to." Es paskatījos turp un ieraudzīju smaidošu meksikāņu mazuli. Es sacīju: "Pagaidi! Atved viņu šurp." Un, kad es uzliku savas rokas uz tās segas... Visu dienu lija lietūs. Un viņi tur bija stāvējuši jau no agra rīta, bet tas bija apmēram vienpadsmit vakarā. Un es uzliku savas rokas uz mazā bērniņa, tas sāka spārdīties un spalgi brēkt, bet viņi sāka skalji kliegt.

193 Un tā, pēc tam viņi aizgāja un paņēma miršanas apliecību. Un aizgāja pie ārsta, un ārsts sacīja: "Es konstatēju, ka šis mazulis nomira šorīt pulksten deviņos. Viņš mira no plaušu karsoņa." Redzat? Un tāpēc tādā gadījumā tas viss ir patiesi. Tur ir oficiāli dokumenti. Tam tā ir jābūt. Mums vienmēr būtu jābūt godīgiem un uzticamiem visā. Nedariet kaut ko... Vienkārši lai ir tā, kā ir. Lai... Dievam nav vajadzīga kaut kāda palīdzība vai vēl kaut kas. Saprotat? Viņš ir Dievs.

194 Un tā, šis... Viņš sacīja: "Lūk, bet, kad šī māte pazvanīja brālim Branhamam Amerikā, raudot pie telefona klausules: 'Atbrauciet šurp un atdzīviniet manu mazulīti!' Bet Savienoto

Valstu valdība..." Viņas vīrs ir armijas kapelāns, un jūs visi pazīstat Džūliusu, daudzi no jums šeit, viņš uzrakstīja manu grāmatu "Pravietis apmeklē Āfriku".

195 Un tā nabaga norvēģu māte, skaļi raudādama, sacīja: "Brāli Branham, es biju tur, kad tas mazulis atdzīvojās!" Sacīja: "Mēs ticam, ka jūs esat Kristus kalps." Sacīja: "Atbrauciet, uzlieciet rokas manam mazulim, un viņš dzīvos." Tas tikko kā bija miris no plaušu karsoņa, bija slimojis kādas četras vai piecas stundas.

Bet tur apkārt stāvēja tie cilvēki, kas kļiedza un brēca, un lēkāja, sacīdami: "Dievs viņu augšāmcels! Dievs viņu augšāmcels!"

Un sacīja, ka ar Amerikas... Nevis kompānija Amerikas Avioliņijas, bet Savienoto Valstu armija bija gatava mani aizvest turp un atpakaļ vienā dienā ar reaktīvo lidmašīnu.

196 Un es sacīju: "Pirms es braukšu, ļaujiet man uzzināt Tā Kunga gribu." Tāpēc es lūdzu Dievu divas dienas. Bet tas ārsts (tik smalkjūtīgi) atļāva mazulītim tur gulēt.

197 Tad es no rīta pamodos un devos uz virtuvi. Es paskatījos, tā bija tur, augšā, tur bija Gaisma, tik pat liela kā šī gaisma, tā griezās pa riņķi, sacīja: "Neaiztīc to. Neapsauc to. Tā ir Tā Kunga roka."

Es aizskrēju un piezvanīju uz to valsti, piezvanīju un teicu: "Es nevaru atbraukt."

198 Un šis luterāņu kalpotājs sacīja: "Kāpēc jūs negaidāt, līdz nesāņemsiet skaidru un konkrētu lēmumu no Dieva, kā to izdarīja brālis Branhams? Tad jūs zināsiet, par ko jūs runājat!"

199 Lūk, kas tas ir, brāļi. Ja vien mēs varētu neizdarīt pārsteidzīgus secinājumus un gaidītu, un saņemtu skaidru lēmumu no Dieva. Bet tas viss šeit, grēcinieku dziedināšana, kuri neko nezina par Dievu... Es ticu, ka Dievišķā dziedināšana balstās uz principa, ka tev no sākuma ir jānāk pie Dieva, un jāatdod Viņam sava sirds, un jānomazgā sava dzīve Jēzus Kristus Asinīs, un tad Dievs sāks strādāt ar tevi un tevi dziedinās. Tieši tā, kā šis brālis sacīja par to sievieti, par kuru viņš tur lūdzās, par to Dieva svēto.

200 Savā dzīvē es esmu izdarījis daudzas kļūdas. Es daudzas lietas esmu darījis nepareizi. Droši vien, ja es vēl ilgi dzīvošu, izdarīšu vēl daudz vairāk. Iespējams, ka dažas no tām kļūdas par piedauzības akmeņiem jūsu ceļā. Es ceru, ka jūs man piedosiet.

201 Es lasīju par Ābrahāmu, kādas viņam bija vilšanās, ka viņš... Ak, ko tik viņš neizdarīja! Viņš šaubījās par Dievu un viņš mēloja par savu sievu un un tamlīdzīgi. Taču, kad Vēstulē Romiešiem 4. nodaļā par viņu tika uzrakstīts Dievišķais komentārs, tur viņa kļūdas vispār netika pieminētas, bet bija teikts: "Ābrahāms nekad nešaubījās neticībā Dievam, bet bija stiprs." Visas viņa kļūdas bija aizmirstas, kad tika uzrakstīts Dievišķais komentārs par viņa dzīvi. Viņa vilšanās nebija pat pieminētas. Viņa kļūdas nebija pieminētas. Brāļi, es ceru, ka tad, kad tanī Dienā tiks nolasīts komentārs par mani, ka Viņš arī no manējā tās izdzēsīs un neatcerēsies par to. Es ceru, ka jūs arī. Lai Dievs jūs svētī.

[Brālis Tomijs Hiks runā un pēc tam lūdz. Sanāksme slavē Kungu un dzied. Brāļi apskauj cits citu, arī māšas apskauj viena otru. Pēc astoņām minūtēm brālis Branhams atgriežas pie mikroфона-Tulk.]

Ja es ko tādu varētu ieraudzīt notiekam pa visu pasauli, tad es sacītu: "Kungs, ļauj tavam kalpam aiziet mierā!"

Dieva Personas izskaidrojums

(The Godhead Explained)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1961. gada 25. aprīlī Čikāgā, ASV. Ieraksts ar numuru 61-0425B ilgst 1 stundu un 42 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2018. gadā.